

SNIMANO!

Z A P I S N I K
sa 4. sjednice Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica
u vezi okolnosti nastanka poslovnog koncerna Agrokor
Hrvatskoga sabora,
održane 15. studenoga 2017.,
u dvorani "Ivana Mažuranića", Trg sv. Marka 6.

Početak u 10,00 sati

Predsjedava: ORSAT MILJENIĆ, predsjednik Istražnog
povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi okolnosti
nastanka poslovnog koncerna Agrokor

PREDSJEDNIK:

Evo, obzirom da imamo kvorum, ja vas lijepo pozdravljam, pa ćemo krenuti sa radom.

Kolegice i kolege, prvo čisto tehnička stvar, zapisnici su vam podijeljeni s 2. sjednice, obzirom da nije bilo primjedbi onda se smatra usvojenim zapisnik.

Ovo što smo rekli, ići ćemo sa skraćenim zapisnicima, fonogrami su svugdje, svi dostupni, mogu usporediti, vidjet, itd., dakle s tom procedurom nastavljamo dalje.

Što se tiče svjedoka, ja pozdravljam gospodina Gregurića, drago mi je da ste tu. Ja ću vas ovdje odmah obavijestiti da se svjedok Mateša za danas ispričao obzirom da

je na službenom putu, tako da 1 svjedok koji je bio predviđen, neće tu biti. Ove druge svjedoke za jednog je uredna dostava, za drugog nije, pa ćemo vidjeti kako će se dalje razvijati ali evo. Ako imamo još nešto tehnički prije nego što pređemo na svjedoka, to je tu.

Dakle, gospodine Greguriću, hvala na dolasku, ja ću vas upozoriti da ste dužni govoriti istinu, a možete uskratiti odgovor samo na pitanje koje bi moglo vas izložiti kaznenom progonu. Vidjeli ste odluku o osnivanju povjerenstva, znate o čemu ćemo vas pitati.

Mi ovdje imamo plan rada da se kolege javljaju za pitanja, tako vam postavljaju, vi odgovarate, idemo u krug ovako. Koliko bude potrebno, koliko bude zanimanja i potrebe za pitanjima.

Evo, kolegice i kolege, kolega Grmoja se javlja prvi, otvaram današnju sjednicu i ispitivanje svjedoka Gregurića. Izvolite, kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Poštovani gospodine Greguriću, evo ja imam ovako podosta pitanja. Počeo biva jednim pitanje koje je vezano uz svjedočenje gospodina Manolića.

On je izjavio nama ovdje da nitko ne zna kada ste vi ušli u HDZ i da moramo vama postaviti to pitanje, pa evo možete li nam odgovoriti kada ste ušli u HDZ?

FRANJO GREGURIĆ:

Moram priznati, vrlo interesantno pitanje ako je to centar ispitivanja ovog povjerenstva vezanog za Agrokor onda to pitanje nema ni veze.

PREDSJEDNIK:

Samo malo, ajmo se sada dogovoriti ovako, svjedok odgovara na pitanje, ako netko od kolega ima primjedbu kao i dosad, povredu Poslovnika, dat će je, vi ćete odgovorit ili ne, sukladno tome kako razriješimo da li je pitanje dozvoljeno ili ne i svako buduće. Ali nije na vama da komentirate pitanja.

Izvolite kolega Brkiću.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Dakle, povjerenstvo istražno koje je formirano odlukom Hrvatskog sabora je formirano s ciljem utvrđivanja okolnosti koje su dovele do situacije oko koncerna Agrokor.

Dakle, ovdje koliko znam nije pitanje niti je u sadržajnom ni u formalno smislu povjerenstvo formirano za odluke odnosno bilokakve okolnosti oko HDZ-a niti se ovdje istražuju okolnosti oko svih aktivnosti političke strane bilokoje na hrvatskoj političkoj sceni pa bi vas molio da temeljem Poslovnika, članak 11. i ZUP-a da kolegu odnosno sve

nas koji sudjelujemo ovdje članovi povjerenstva da usmjerimo ova naša pitanja i u ovu našu raspravu u smislu odluke o povjerenstvu i da raspravljamo o koncernu Agrokor a ne o političkoj stranci.

Hvala lijepo.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Ja bih molio da pitanja budu povezana s temom, dakle ovdje ću reći ovo što ste rekli, vi ste u pravu, mi ovdje ne istražujemo bilo koju političku stranku međutim mi isto tako istražujemo jedan koncern koji je nastao u političkom okruženju i ako netko misli da je relevantno takvo pitanje, samo molim da ga obrazloži zašto, ja ne vidim problem da li se tiče HDZ-a ili SDP-a, mislim, to je legitimno pitanje, samo molim lijepo da se svako pitanje poveže s temom. Može?

Dakle, onda preformulirajte pitanje ako ga možete povezati s temom, možemo s njim nastaviti, ako ne, ne. Evo izvolite.

NIKOLA GRMOJA:

Pa ja ne znam što je sporno u tome ako istražujemo spregu politike i Agrokora, politike i gospodarstva i ako ja pitam nekoga tko je bio hrvatski premijer kada je ušao u političku stranku koja je u tom periodu o kojem mi govorimo i

koji je upravo HDZ tražio da o njoj raspravljamo o tom periodu da idemo kronološki, ako ga pitam kada je postao član HDZ-a. mislim da je pitanje i namjera pitanja sasvim jasna i ne znam šta j tu problematično. Ako bi kolega Brkić volio da gospodin Gregurić nije član HDZ-a ili da se ne zna kada je u njega ušao, to ponovno ponavljam nije moj problem.

PREDSJEDNIK:

Sad smo ja mislim raščistili ovu stvar, dakle pitanje koje je povezano ovdje je relevantno jer je Agrokor nastao u Hrvatskoj.

. / .

U Hrvatskoj su se znači, nije mogao i mi utvrđujemo da li je nastao u povezanosti sa politikom, koliko je bila politika involvirana, koliko nije. Dakle, ja ne vidim problem da se pita bilo kojeg svjedoka da li je bio član i od kada je i SDP-a i HDZ-a i HNS-a i MOST-a i ne znam ni ja čega.

Dakle, izvolite. Samo molim lijepo u buduće ono što smo već razgovarali svako pitanje da povežemo sa temom.

Izvolite.

GORDAN MARAS:

Dobro. Samo malo, mogu ja?

PREDSJEDNIK:

Ne, završili smo.

.../Upadica Maras: Dajte./...

Ne, ne. O čemu? Niste bili tu.

.../Upadica Maras: Povredi Poslovnika gospodina Brkića./...

Ne, ne. Nema povrede Poslovnika, to ćete kasnije.

Izvolite.

FRANJO GREGURIĆ:

Nema, nema razloga da odgovorim gospodinu Grmoji. Ja sam primljen u HDZ 1990. godine i to na prijedlog pokojnog

predsjednika gospodina Franje Tuđmana. I nema tu nikakvih tajni da sam tada primljen u to članstvo.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, hvala. Znači ja bih sada želio da vi kao iskusan gospodarstvenik, ne samo kao čovjek koji je obavljao najistaknutije političke funkcije u ovoj državi, da nam date svoje viđenje okolnosti koje su prethodile donošenju Zakona o pretvorbi.

Znači vi tada niste bili premijer, ali ste bili savjetnik predsjednika za gospodarstvo. Sjedili ste u Nadzornim odborima najjačih tvrtki. Na kraju krajeva bili ste i direktor u INA-i, znači jednoj od najvažnijih hrvatskih kompanija.

Što se u tom periodu događalo i zašto je na toj pretvorbi takva crna mrlja? Zašto evo o njoj mi ovdje na ovom Povjerenstvu, a inače u javnosti i medijima već tada tih godina se o tome raspravljalo.

FRANJO GREGURIĆ:

Dopustite mi da odgovorim malo šire zato jer pitanje je takvo da treba odgovoriti šire i hvala vam na tom pitanju. Prvo hoću kazati da sam ja bio potpredsjednik Vlade u Manulićevoj Vladi, on je bio predsjednik. Nakon toga sam možda par mjeseci 4, 5 mjeseci kasnije imenovan predsjednikom Vlade,

a de facto Manulić je preuzeo službu za zaštitu ustavnog poretka. Moram sad reći da za čitavo to vrijeme vi to jako dobro znate većina pa i vi jer ste bili vjerojatno u ratu, da smo mi od '91. čitavu '92. de facto vodili brige o tome kako nakon sporazuma koji je potpisan sa svim parlamentarnim strankama stvorimo uvjete da Hrvatska stvarno dobije svoju samostalnost, međunarodno priznanje i da počne živjet svojim punim životom.

Hoću kazati, za to vrijeme '91., '92. nama ni na kraj pameti nije bilo da govorim o ovome što vi mene pitate za INA-u, za Nadzorne odbore. To ćemo odgovoriti kasnije, nego je naš zadatak bio kako osigurati dovoljno brige o prognanicima i izbjeglicama, kako da dođemo do međunarodnog priznanja, kako da vojsku oboružamo, naoružamo i prehranimo čitavo to vrijeme. Tako da taj period '91., '92. pa i dio '90.-te godine nije bio usmjeren na bilo koji proces koji bi imao veze sa tom Vladom i njezinim odlukama da se .../Govornik se ne razumije./... ova ili ona firma.

Kad se radi o nadzornim odborima kolega Grmoja ja sam bio u nadzornim odborima nakon toga, poslije 2000. godine i to u svim firmama gdje sam bio ni jedna nije propala počevši od IGH-a, pa čak i INA-e. Nakon toga kad sam otišao iz politike počeo sam se baviti ponovno onim poslom kojega sam znao jer sam radio u privredi. Tako da taj dio mislim da ako treba vi vjerojatno imate spisak jer ste vrlo savjesni svih nadzornih

odбора. Ni u jednoj firmi gdje sam bio, ni jedna firma nije otišla u stečaj, niti je doživjela krah.

Da li je dio tih firmi kao što se govori o INA-i a tu je gospodin Sinčić jedno vrijeme govorio pitanje da sudjelujem u privatizaciji INA-e na način da pogodujem nekome. Ja nisam nikada niti u INA-i, niti u bilo kojoj drugoj firmi sudjelovao u bilo kojem procesu privatizacije na način da sudjelujem u kupovini dionica ili da prodajem te dionice.

NIKOLA GRMOJA:

Pa dobro, moje je pitanje bilo o mrlji koja je na pretvorbi i privatizaciji. Vi ste govorili o svojoj ulozi. Očito imate potrebu nekako da se obranite, a ja ću ovdje navesti izjavu jednog našeg svjedoka koji je ovdje bio, Manolića koji je vas naveo kao ključnu osobu koja je sve znala i eksplicitno je rekao, ja ću ga citirati ovako. „Upravo je Gregurić kriv za pretvorbu. Za njegovog vremena se sve događalo. Odgovor treba tražiti kod Vlade nacionalnog jedinstva koji je vodio Valentić, a Gregurić ima dosta grijeha u pretvorbi.“

Što možete reći na ovu izjavu? Znači čovjeka koji je vam uostalom bio i nadređen kao premijer, vi ste bili potpredsjednik u njegovoj Vladi.

FRANJO GREGURIĆ:

Prvo želim kazati da mi je žao gospodina Manulića jer u njegovoj dobi pamćenje ga vjerojatno dobro služi, ali je pobrkao. Vladu nacionalnog jedinstva je vodio Gregurić, a ne Valentić.

S druge strane trebam reći i to da je bio predsjednik Vlade. Ja sam bio potpredsjednik za gospodarstvo. Točno je da je zakon donesen za vrijeme te Vlade. Točno je i to da sam ja kao potpredsjednik to obrazlagao, ali točno je i to da je gospodin Manolić bio predsjednik Vlade i da je prošao taj čitav postupak i Vladu i Hrvatski sabor na kome je donesen.

S druge strane želim posebno istaknuti, vi potičete i ja razumijem vaše pitanje do kraja. Privatizacija društvenih poduzeća traje do danas. I još danas imate veliki broj poduzeća koja nisu privatizirana, a da ne govorim koliko imate imovine koja je nastala nakon raspada Jugoslavije, posebno vojne imovine u velikim gradovima, na obali, pa i na kontinentu.

Čitavo vrijeme od donošenja tog zakona postoje organi koji su vodili brigu počevši od Fonda za privatizaciju do današnjeg Ministarstva za državnu imovinu. I svi procesi koji su rađeni su dobili zeleno svjetlo kod tih organizacija. Drugo je pitanje da li su u tim procesima se pojavljivali pravi poslovni ljudi koji su mogli nešto učiniti više ili nisu. Ali to nije stvar mislim samo ureda ili fonda, nego i onih koji to

prate. To su poslovne banke, to su one koje su financirali, davali kredite da si može nešto kupiti ili prodati. Na kraju krajeva, danas vi možete za svaku firmu sad se vraćam na Agrokor koja djeluje unutar Agrokora vidjeti u Trgovačkom sudu kad je registrirana, tko je vlasnik, za koliko je kupljena i gdje je to.

tako da taj dio ja mislim je vidljiv na svakom koraku. Ako mislite na dio političke odgovornosti za taj posao ja mislim da moja politička odgovornost je za to da li sam ja dobro ...

. / .

... vodio posao za koji sam bio odgovoran, a to je Vladu '91., '92. Vladu za vrijeme rata.

NIKOLA GRMOJA:

Iz intervjua koji sam već čitao vaših, znači vi stalno govorite o tome kako praktički se nije dogodilo ništa sporno u privatizaciji, osim što su neki bili nedorasli ulogi koja im je pripala. Znači bili su nesposobni. A da se tu ne radi o kriminalu, da su neke tvrtke propale jer je eto, jer su određeni gospodarstvenici bili nedorasli zadatku da vode te tvrtke.

Ja mislim da se cjelokupna javnost s tim ne može složiti, jer je očito da su se događale mnoge nepravilnosti. Ja bih volio da mi ovdje budemo iskreni do kraja, pa da nam izložite kako je počeo taj proces pretvorbe, kako se nastavila privatizacija, kako to da su neki izabrani, da su dobivali te povoljne kredite na primjer od Zagrebačke banke koji su i nenamjenski bili potrošeni što je utvrdila i Financijska policija u svom izvješću '94. godine.

Kako to da su neki u samo tri, četiri godine postali vlasnici toliko tvrtki? Je li tu bilo bilo kakvog pogodovanja i je li svatko mogao dobiti takve milijunske kredite kakve su neki dobivali?

FRANJO GREGURIĆ:

Prvo pitanje koje je puno šire od onog što ja mogu odgovoriti. Prije svega potvrđujem, slažem se sa vama bilo je u pretvorbi i privatizaciji malverzacija. To se ne može osporiti, a ne možete to tovariti meni na leđa. To možete razgovarati sa onima koji su u to vrijeme radili, koji su kontrolirali i imali mehanizme da kontrolira da li je postupak izvršen pravilno ili nije. Ima ovdje dosta pravnika koji znaju da taj postupak se mogao i treba kontrolirati.

Prema tome, govoriti o tome da je u moje doba ili dok sam ja bio u izvršnoj vlasti ni jedna privatizacija ovog tipa o kojoj vi govorite nije provedena. Čak mislim da ni jedna nije ni provedena za vrijeme '91. i do osmog mjeseca '92. godine. Osim toga, ja imam ovdje pred sobom a vjerojatno imate i vi prošlogodišnji izvještaj koji je dat Hrvatskom saboru o tome kakvi su rezultati i utjecaj privatizacije društvenih poduzeća.

Ti izvještaji su svake dvije, tri godine bili davani Hrvatskom saboru na odobravanje i na prihvaćanje. Prema tome, ta dokumentacija postoji. Nemojte mene pitati za njezin komentar jer imate ljude koji na to mogu odgovoriti da li se radi o DUUDI-u, da li se radi o fondu, da li se radi o nekom drugom tko je na tom radio.

Evo ja imam ovdje izvještaj od DUUDI-a koji je na tridesetak stranica i nemam ga namjere komentirati jer ga ne mogu komentirati. Pojedinačno od tih 900 i nešto predmeta koji su tu vjerojatno su neki interesantni i za širu javnosti, ali o njoj ne mogu govoriti.

Ja se slažem da me ne prati istočni grijeh kad se govori o toj privatizaciji, ali on je stvoren čitavim nizom godina, a vi nemate nigdje niti jednog argumenta za koji bi ja trebao odgovarati zato što je neka privatizacija provedena ovako ili onako. Zakon je donesen nekoliko puta i mijenjan, dopunjavan.

Imate izvještaje tih organa koji su bili dužni za kontrolu, kao što imate i izvještaj saborskih sjednica. Prema tome, mislim stalno potenciranje pitanja jesam ja član HDZ-a bio, kad sam došao u HDZ do sve ovog ostalog mi vodi više na politiku nego na objektivno ispitivanje stanja koje bi bilo potrebno objasniti.

PREDSJEDNIK:

.../Govornik nije uključen, ne čuje se./...

NIKOLA GRMOJA:

Ma da, ma nema potrebe za bilo kakvim uznemiravanjem. Znači vi ako smatrate da vi niste najviše odgovorni onda je vaš zadatak da nama ovdje kažete tko su ti koji su odgovorni. Ne može biti da su svi krivi, na kraju nitko nije kriv u ovoj priči. Znači, vi sad prebacujete odgovornost na saborske zastupnike. Ja vas tražim konkretna imena ljudi koji su odgovorni za ovo što se događalo.

Znači vi se abolirate ovdje od odgovornosti, ali ne želite reći tko su ti koji su odgovorni za ovo što se događalo. Vi ste bili na najistaknutijim pozicijama u ovoj državi. Niste bili samo, bili ste i saborski zastupnik, ali niste bili samo saborski zastupnik. Obnašali ste mnoge ključne funkcije. Ne moram ih sada ovdje vama ponovno čitati.

I zato moja pitanja imaju itekako smisla. Ja bih volio da nam onda, ako smatrate da vi niste odgovorni, da s hrvatskom javnošću podijelite tko su ti koji su donosili takve odluke i koji su odgovorni za ovu situaciju.

Evo ja ću vam sada navesti da se vidi vaša politička odgovornost ako već govorimo o bilo čemu drugom. '96. u Nacionalu vas novinar pita je li istina da je Ivica Todorčić vlasnik Agrokora dobio više od 350 milijuna maraka kredita samo od Zagrebačke banke što mu je omogućeno, jer je to u određenom trenutku odgovaralo nekim snagama na političkoj sceni.

Što općenito mislite o poduzetnicima koji su se strašno obogatili u nevjerojatno kratkom roku? Znači novinar vas upoznava sa onim što se dogodilo. Pazite kako vi odgovarate. Svi naši poduzetnici politički su neutralni.

Uzmimo za primjer gospodina Biondića, vlasnika mladog sposobnog menadžera koji govori nekoliko stranih jezika. On je radio u inozemstvu. Nakon toga se uključio u posao. Znači, vi uopće ne odgovarate na ovo pitanje. Pričate o jednom mladom poduzetniku u Zagrebu.

Znači i tu se pokazuje vaša politička odgovornost, jer znači i nakon saznanja o tome što se događalo, nakon izvješća Financijske policije vi u intervjuu znači uopće ne želite govoriti o tome. I doduše, novinar vas pušta da na taj način odgovarate na to pitanje.

Znači mene zanima tko je odgovoran za te kredite? Kako je moguće da su neki dobivali takve milijunske kredite? Na temelju čega su ih dobivali? Kako je moguće da nitko nije odgovarao za nenamjensko trošenje kredita a vi ste bili jedna od ključnih osoba u tadašnjoj i Vladi i vladajućoj većini.

FRANJO GREGURIĆ:

Izgleda da sam ja svemogući, sve sam znao i sve sam mogao. Ova vaša pitanja se odnose na organizacije koje su bile odgovorne kontrolirati poslovanje i financijske tokove. Financijske tokove ne može kontrolirati Franjo Gregurić, može

kontrolirati Narodna banka, mogu kontrolirati poslovne banke koje su davale kredite.

Prema tome, to pripisivati meni da ja sad imenujem nekoga. Koga da imenujem? Imate podatke iz sjednica Sabora, imate podatke iz Agencije za privatizaciju gdje je imenom i prezimenom rečeno tko, šta, kako, tamo su sjedili ministri i kako HDZ-ovske Vlade, tako i SDP-ovske Vlade.

Prema tome, tražite tamo te podatke. Nemojte od mene očekivati, ...

. / .

... vi mene dovodite u ovdje u poziciju da ja dajem odgovore na temelju novinskih natpisa.

.../Upadica Grmoja, ne razumije se./...

Pa bez obzira što je moj intervju, jel' to osnova za ovakvo ispitivanje?

NIKOLA GRMOJA:

Dobro.

Mene zanima jedan podatak, ne znam je li točan, jeste li vi upravo doveli gospodina Todorića u poslovni prostor u samom središtu Zagreba, to je Marićev prolaz koji spaja Gajevu i Prašku ulicu, znači u prostor tadašnjeg poduzeća Astra u kojem ste radili?

FRANJO GREGURIĆ:

Ne, nisam i nisam sudjelovao ni u jednoj poslovnoj akviziciji gospodina Todorića i Agrokora. Pa prema tome ni u ovom poslovnom smislu.

NIKOLA GRMOJA:

Možete li reći otkad poznajete gospodina Todorića? Jeste li bili u kontaktu s njime za vrijeme dok ste bili na ovim funkcijama o kojima smo govorili? Jeste li pratili Todorićeve poslovne poteze obzirom da ja pretpostavljam da ste ga poznavali, .../Govornik se ne čuje./... Jeste li pratili to

kako jedna tvrtka u samo 3, 4 godine na taj način preuzima vodeće hrvatske kompanije i je li vam tu išta bilo sumnjivo?

FRANJO GREGURIĆ:

Da, poznajem Ivicu Todorića baš i poratnom perioda ali vam ponovno tvrdim ni u jednoj osnovnoj transakciji kojom je Ivica Todorić dolazio do bilokoje imovine, nisam sudjelovao na bilokoji način. niti savjetom niti pomoći, nit sam sudjelovao u bilokojem nadzornom odboru ni bilo čemu drugom.

Međutim, kad me već pitate za to, ja znam da je to težak problem, Agrokor, većina njegovih firmi i on su nastali i kretali se u razvoju poslije mog odlaska iz Vlade, znači poslije '92. godine, tada je to krenulo, prema tome, morat ćete taj dio posebno ispitati pa ćete vidjeti gdje, šta, kada i na koji način je došao.

Osobno kad me pitate za Todorića, ja sam također razočaran time što se dogodilo ali imam dio pozitivnog mišljenja za one firme koje je Todorić uspio dići. Posebno u proizvodnji, veliki dio proizvodnje, u mesnoj industriji, ne znam, poljoprivredi, vjerojatno bi bio lošiji da nije on ušao.

Da li je to preskupo, nije, to ne mogu procjenjivati jer nisam u materiji, niti me je to posebno brinulo.

NIKOLA GRMOJA:

Istina je da vi niste u ovom periodu bili premijer ali ste bili savjetnik Predsjednika Republike, znači mi smo imali predsjednički sustav, vi ste bili na mjestu gdje su se donosile ključne odluke i vi ste morali biti upoznati sa ovom situacijom oko Agrokoru i načinu na koji preuzima ove tvrtke.

Znači, nemoguće da vi ništa o tome niste znali da Todorčić kupuje ratom uništene tvrtke, zadarsku sojaru već '92., Jamnicu '93., da vi o tome niste imali nikakvih saznanja i da vam bilo što nije ni oko ovih kredita ni oko svega što se događalo bilo sumnjivo.

FRANJO GREGURIĆ:

Vi ste u pravu kad govorite da sam bio savjetnik Predsjednika Tuđmana, Predsjednika Republike i to sam bio savjetnik za suradnju sa BiH-om. Ja sam kao njegov posebni izaslanik često obilazio od Sarajeva, Bajna Luke, Tuzle, Mostara po zadacima kojima je svrha bila kako povezati jače gospodarske subjekte naših dviju zemalja.

Mislim da su u tom djelu bili napravljeni dosta veliki pomaci i nije to imalo nikakve veze ni sa Agrokorom a niti sa Ivićem Todorčićem ni sa stvarima koje su se dešavale unutar Hrvatske.

Mi smo tada prve ugovore napravili, ja mislim Rade Končar za snabdijevanje termoelektrana u Bosni, most preko

Save, nekoliko firmi, evo sad vidim spominje se firma Metal produkt. Tad je Metal produkt došao dolje i radio neke poslove vezane za energetiku i tako. To je to, tako da taj dio ne mogu prihvatiti kao dio svoje odgovornosti ili kao dio onoga što bi ja trebao znati.

NIKOLA GRMOJA:

Znači '96. ovaj isti intervju kojeg sam spominjao, vi znači na pitanje o privatizaciji, kako to obični ljudi nisu mogli dobiti kredite banaka a pojedincima bliski vlasti banke su davale kredite od nekoliko stotina milijuna maraka, a vi odgovarate znam, svuda u svijetu tržište dijeli građane po imetku i mi se moramo priviknute na bogate i siromašne.

I onda ide dalje pitanje, je li potrebna revizija pojedinih pretvorbi, nemoguće je bez imetka postati vlasnik velikih tvrtki i svatko se pita kako je pojedinac do toga došao, izvršena je revizija tisuću pretvorbi.

Znači vi samo kažete da je izvršena revizija i govorite o tržištu, a pitanje nije bilo o tržištu nego je pitanje bilo kako to da su pojedinci dobivali takve kredite, to nije tržište a kako to da ih neki nisu mogli dobiti. Možete li sada sa nekakvim vremenskim odmakom komentirate ove vaše odgovore?

FRANJO GREGURIĆ:

Ja stojim iza svakog svojeg odgovora kojeg sam dao i tada i sada, a iz vašeg pitanja se vidi tendencija, vi stalno čitate moje stare intervjuje, šta sam tamo rekao, šta sam tada napisao, ali u tom intervjuu nigdje ne piše da sam na bilokoji način sudjelovao u bilokojoj privatizaciji, pa to je bar potpuno jasno ali vi i dalje uporno inzistirate na tome.

NIKOLA GRMOJA:

Možete li odgovoriti onda tko je odgovoran za to da su pojedinci dobivali od banaka milijunske kredite koji su uz to nenamjenski potrošeni? Tko je utjecao na to i je li moguće da su neki u samo jednom kratkom periodu uz potporu banaka i države osigurali većinske pakete dionicama u važnim tvrtkama poput Leda, Jamnice, itd. Tko je za to odgovoran ako vi niste kao čovjek koji je bio premijer, saborski zastupnik, savjetnik Predsjednika Republike, tko su ljudi koji su odgovorni za to?

FRANJO GREGURIĆ:

Tražiti takav decidirani odgovor je potpuno besmisleno jer ne možete očekivati da će netko danas, a pogotovo ja nisam imao tu izvršnu vlast nakon '92. godine, vama reći odgovor je taj i taj, pa pitajte poslovne banke koje su davale kredite.

Imate izvještaje poslovnih firmi, imate izvještaje registracije tih firmi iz kojih se vidi tko je kupio za koji novac je kupio, odakle je kupio i tko je vlasnik. ... /Govornik isključen./ ...

NIKOLA GRMOJA:

Dobro ali vi osim toga ste tvrdili da tu nema ništa sporno, da se tu radi o tržištu, jel i dalje stojite kod tvrdnje da tu nema kod dodjele tih kredita ništa sporno i da se radi isključivo o tržištu.

FRANJO GREGURIĆ:

Uporno inzistirate na odgovoru da li je to ovaj ili onaj ili Jovo ili Jovan, Ivan ili Pero, pitajte poslovne banke koje su odobravale kredite po zakonskim propisima i da li su ih narušavali ili nisu, to se vrlo lako može vidjeti, ali nemojte tražiti sada od mene da ja kažem da li je kredit Todoriću odobren pod ovim ili onim uvjetima. Ja to definitivno ne znam, ne znam ni za kredit koji je Sberbanka dala, prema tome upućivati me u stvari koje nisu potrebne, za koje ja ne mogu dati pravi odgovor nema nikakvog smisla.

NIKOLA GRMOJA:

... samo za kraj prije jednog pitanja citirati knjigu gospodina Manolića, on kaže ovako „Dolazak vlade nacionalnog

jedinstva bio je ustvari dolazak tehnomenadžerske zavjere nad Hrvatskom, sve privatizacijske nepodopštine počinju s tom vladom. INA je kao vodeća tvrtka, tada državna također koristila povlasticom u pljački tvrtki pa je stekla vlasništvo nad desecima hotela, a njezini kadrovi su bili Gregurić, Valentić, Mateša. Lobij koji je odnio privatizacijsku pobjedu uskoro je preuzeo vladu i sve financijske ovlasti, Agenciju za restrukturiranje Mateša na čelo banaka došli su njihovi ljudi Luković, Prka, Barač. Sve skupa nije se prihvatio prijedlog vaučerske privatizacije nego podržavljenja cjelokupne imovine.

Do obrata je došlo zbog pritiska tehnomenadžera ali i desnog krila Vlade, a na samoj sjednici su bili podupiratelji Babić i Gregurić. Dvojac je rekao da ćemo podržavljenjem kapitala dati vladi pravu kontrolu nad privatizacijom preko Agencije za pretvorbu i privatizaciju. Podlegao sam pritisku".

Možete li komentirati ovo?

FRANJO GREGURIĆ:

Pa ja sam već na početku rekao da gospodina Manolića i njegove podatke ne želim komentirati jer čitav način njegovog rada pa i za vrijeme vlade u kojoj sam bio gdje je on bio šef, nije nikada bilo pitanje zašto je on otišao na mjesto voditelja Službe za državnu sigurnost. Upravo zato jer je tada već u ratu postojala opasnost, a bilo je toga dosta da se pokušava na sve moguće načine diskreditirati vlast koja se

stvara. nije još bila definitivno međunarodno priznata, ona je bila u povojima. Tu je moglo biti propusta, ja na kažem da propusta nije bilo, ali ne na ovaj način kao što on to opisuje ovdje. Njega sjećanje vjerojatno malo i usmjerava u drugom pravcu, ali to je pitanje za drugi skup.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, s obzirom da ste negirali sve tvrdnje gospodina Manolića da ste uglavnom u ovom svom svjedočenju pokušali se obraniti, niste nam dali nikakve informacije o bilo čemu, bili ste u dosta ovako jednom defenzivnom gardu ja mislim da bi bilo dobro da sučelimo dvojicu svjedoka u ovom narednom periodu koji će doći, pa evo to predlažem.

PREDSJEDNIK:

... /Govornik nije uključen./ ...

Sljedeći kolega Maras.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepo.

Prvo ja molim i vas predsjedniče odmah na početku da se kršenje Poslovnika odnosno kako to neko tumačenje koristi za konstantne intervencije kolega iz HDZ-a kada god neko spomene HDZ oni su u potrebi to korigirati, ispraviti itd. jer

ako na takav način dopustite da ide dalje. ... /Upadica
predsjednik: Kolega./ ... dajte da ja završim.

PREDSJEDNIK:

Ne, ako se javite za povredu Poslovnika onda to
možete komentirati. Ovdje sada postavljate pitanje svjedoku,
dakle ja vodim raspravu, kolege su intervenirale, ja vam ne
priječim da se isto tako javite kada bude povreda Poslovnika.

GORDAN MARAS:

Ali onda to nema nikakvog smisla.

... /Govornici govore u isto vrijeme./ ...

PREDSJEDNIK:

Ili postavljajte pitanje, kolega onda izvolite s
pitanjem.

GORDAN MARAS:

Evo postaviti ću pitanje samo nemojte tako Brkiću
dopustiti da non stop zloupotrebljava Poslovnik na način da
korigira naša pitanja.

PREDSJEDNIK:

Kolega sada ću vam reći zadnji put, ako mislite da je
povrijeđen Poslovnik izvolite se javiti. To što se vi nijednom

niste javili za povredu Poslovnika je vaš problem. Sada postavljajte pitanje.

Vi ste htjeli nešto? Što, slušam?

MARIJA JELKOVAC:

Predsjedniče javila sam se zato što mislim da upravo sada na ovakav način kada na uzastopno vaše upozorenje kolega nije htio vas poslušati on povrijedio Poslovnik i molim vas da.

PREDSJEDNIK:

Kolegice, to smo razriješili i nema potrebe za tu intervenciji. Kolega postavite kada završimo možemo staviti ove proceduralne stvari ko kome što treba za reć, tu je javnost svi će snimiti, svi će vidjeti, sada se bacite na svjedoka.

GORDAN MARAS:

Dobro, o.k., oprostite propustio sam čuti onaj odgovor koji je izazvao repliku, da li ste i kada ste onda na kraju postali članom HDZ-a, nisam čuo ispričavam se. Možete ponoviti još jednom?

FRANJO GREGURIĆ:

Mogu, vrlo rado. Ja sam postao član HDZ-a devedesetih godina, '90. godine točnije i to točnije na prijedlog pokojnog predsjednika Tuđmana.

GORDAN MARAS:

'92., pardon.

FRANJO GREGURIĆ:

Nisam '92., '91. ili '90. sada točno vam datum ne mogu reć ...

. / .

... nemam ja kod sebe članske iskaznice da mogu to utvrditi ako je to toliko bitno za .../Govornik se ne razumije./...

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

Da li imate kakav stav odnosno da li ste svjesni da se '90.-ih godina u Hrvatskoj inaugurirao sistem tzv. ortačkog kronikapitalizma odnosno povezanosti države i biznisa na taj način da je de facto država stvarala kapitaliste odnosno biznismene i da je to bilo jedno sa drugim povezano šta je kulminiralo na kraju sada i sa slomom Agrokora i svim ovim o čemu mi danas ovdje raspravljamo. Znači da li ste bili svjesni takvog sustava koji se stvarao '90.-ih godina?

FRANJO GREGURIĆ:

Vrlo široko pitanje.

Mi smo izlaskom iz socijalizma u tržišnu ekonomiju kao što je to bio cilj i mislim da cilj ostaje i dalje samo na koji način i kako kvalitetnije proći sa što manje ožiljaka i prekrajati društvo iz jednog u drugi sustav, sigurno je bila teška i odgovorna zadaća.

Ja sam rekao na početku da smo mi '91. godine ulaskom i stvaranjem Vlade nacionalnog jedinstva ne slučajno nego iz nemoći, država je bila pred raspadom. Tada je taj sporazum sa 9 točaka potpisao i pokojni predsjednik Račan i

pokojna gospođa predsjednica Savka Dabčević-Kučar i svi ostali koji su u hrvatskom Parlamentu bili na način da tih 9 ciljeva omogući stvaranje slobodne Hrvatske i međunarodne priznanje.

Tako da taj dio posla smatram časnim i dobrim za ovu zemlju. Da li je tu bilo propusta, ja ne kažem da propusta nije bilo, propusta uvijek ima u svakom životu i kad doma radiš propusta ima, ali ne takvih koji bi ugrozili ove temeljne ciljeve koje je na kraju krajeva ta Vlada uspjela ostvariti i za to dobila odgovarajuća priznanja.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Ne znam da li, vjerujem da kao iskusan čovjek vi shvaćate u čemu je tu problem, mi 20 i nešto godina već slušamo da je iza ovog plemenitog i najvišeg cilja se napravilo štošta loše i da je u biti tad bio iskreni i poštenu zakonodavac, sada su maheri iskoristili situaciju i pouzimali ono što im se dalo da im se uzme.

Znači, mi vama moramo postavljati takva pitanja jer ste bili odgovorni tad u onom trenutku za Hrvatsku i moj stav kao i većine hrvatskih građana koji razmišljaju da to nije bilo slučajno nego da se smišljeno omogućilo nekima da postanu poduzetnici odnosno nepošteni poduzetnici, nego tajkuni i nije slučajno da su tada najviše novaca od banaka dobivali primjerice Todorić, Kutle, Gucić.

Znači to je upravo temelj ovog kronikapitalizma o kojem sam maloprije govorio. Ono šta vas ja pitam, da li ste bili svjesni te situacije šta se dešavalo i u kom to smjeru je išlo kao predsjednik Vlade bez obzira na to šta ste se bavili i ovim poslom koji je naravno, za državu najvažniji a to je da se obranimo u agresiji, ali da li ste bili svjesni da država ide u smjeru kronikapitalizma i da se određuju ljudi koji će sutra postati vlasnici svega onoga što je društvo stvaralo do '90-ih, skoro svega?

FRANJO GREGURIĆ:

Vaše pitanje traži stvarno malo širi odgovor, moram reći da, ponavljam, '91. i '92. godine nije bilo jednostavno ni vremena o razmišljanju da li, kako i kud će, kojim putem do kraja krenuti proces privatizacije koji do danas traje i još uvijek je tu prisutan.

Točno je da je bilo, ovo što vi govorite, u godinama koje su nakon toga kad je već država dobila svoj legitimitet, ljudi koji su iskoristili priliku i na kraju krajeva u tom djelu privatizacije stekli određenu imovinu za koju nismo upravljati pa zato je ta imovina uglavnom i propadala.

Kad se radi o Todoriću, ponavljam, nijednom prilikom, ni u jednom slučaju nije bilo u to vrijeme nikakvog govora o njegovom stvaranju carstva, de facto, ako vi pogledate, spominjete ove firme i od Leda, ne znam, mesne

industrije, jedne, druge, poljoprivrede, to su sve termini i datumi koji su kasnije poslije 2000. godine, prema tome to kad se tiče vlasti, onda to odgovara jednako kako HDZ-ova vlast, tako i SDP-ova vlast, tu nema neke velike razlike, svi su oni to dopuštali. Mogli su prekinuti to prije. Te informacije su bile prisutne, vidi se kad je netko prezadužen da ne može izvršavati obaveze šta treba učinit, jel'.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Znači moje pitanje još jednom, vrlo jednostavno, da li ste bili svjesni ortačke ekonomije koja je stvorena '90.-ih godina kao premijer?

To me zanima. Da li ste bili svjesni toga ili niste? Ne da li ste bavili važnim stvarima nego da li ste bili svjesni da se to tada dešavalo?

FRANJO GREGURIĆ:

Mislim da ne treba gledati to pitanje na način da li sam ja bio svjestan, nego kad se je to dogodilo. Ono časa kada je krenula privatizacija i to vrijeme dok sam ja bio na čelu hrvatskih vlasti, izvršnih organa, tada toga nije bilo.

On se pojavio u nastavku kroz korekciju vaučerske privatizacije, kroz trgovinu u koju je kasnio krenuo otkupom, dionica od pojedinih ljudi koji su živjeli teško pa su to

prodavali i na taj način stvarali prostor za jačanje svoga carstva. Tako da taj dio ne možete pitati da li sam bio '91. ili '92. svjestan. .../Govornik nije uključen./...

GORDAN MARAS:

Dobro, ali određene privatizacije su provođene i tada kada ste vi bili premijer.

FRANJO GREGURIĆ:

Nabrojite mi koje su to privatizacije provedene a da ja, ja stvarno to ne znam. Ako je, a možda je to kroz agenciju prolazilo, agencija je bila formirana istog dana, prema tome nije moglo biti, ne znam ja, bilo koji potez proći a da nije prošao odgovarajuću strukturu vlasti koja je tamo bila u to vrijeme

GORDAN MARAS:

Ja vam pokušavam objasniti jednu stvar.

Znači, vi ste vrlo iskusan čovjek, znali ste kako se zakonodavstvo priprema i moje pitanje još jednom, vrlo jednostavno.

Da li ste bili svjesni da se priprema model privatizacije koje će omogućiti nekima da steknu ...

... vlasništvo nad društvenom imovinom, kao što su stekli. Jer ste tada bili predstavnik izvršne vlasti, imali ste veliki utjecaj u društvu i nije bilo moguće da tako krupne stvari prođu bez mišljenja osobe kao što ste vi.

Da li ste bili svjesni da ste stvorili podlogu, da ljudi, ograničeni krug, stekne velike vrijednosti koje nisu ostvarile nego ih je stvaralo naše društvo. Samo mi recite da li ste bili toga svjesni ili niste?

FRANJO GREGURIĆ:

Ja nisam na sudu da odgovaram na takav način. Ja ću vam odgovoriti na način koji je dovoljno jasan da bude jasan i vama. Nitko u '91. i '92. g. nije bio opterećen time, da li će netko nešto kupiti ili neće, nego kako nahraniti 6000 izbjeglih i prognanih i kako osigurati da sve to funkcionira ovdje za vrijeme rata.

S druge strane, pojavila se bila ona mantra, da 200 bogatih obitelji u Hrvatskoj. I to se prepisivalo Tuđmanu i ne znam ja, jednom broju ljudi oko Tuđmana.

Nikada to Tuđman nije rekao, bar se ja ne sjećam, da je nekad spomenuo, da Hrvatsku treba nasititi 200 bogatih ljudi, pa u tom smislu treba, na neki način pomagati, onima koji žele preuzimati dio društvene imovine, pretvarati ju u, ajde u novu vrijednosti, potrebnu, svim građanima Hrvatske.

GORDAN MARAS:

Znači niste bili svjesni?

FRANJO GREGURIĆ:

Koliko god puta vi pitali, da li sam svjestan, ja vam neću odgovoriti na to pitanje, više nego što sam odgovorio ovim odgovorom kojeg sam dao prije toga.

GORDAN MARAS:

Gospodine Gregurić, ne znate, da li je građanima ove zemlje, dosta slušati o tome, o višem interesu iza kojeg se skrivao kriminal ili pljačka.

Znači ne mogu ja slušati o maherima, koji su izigrali poštene, tada, zakonodavce, koji su branili Hrvatsku, a u biti nisu skužili da je netko iskoristio šansu da se obogati na račun našeg društva.

Znači vi ste bili tada odgovorni. Građani RH, zaslužuju, makar i jednostavan odgovor. Jeste li bili svjesni toga da ste to omogućili ili niste?

FRANJO GREGURIĆ:

Vaše pitanje, zahtjeva ponovno odgovor. Vi uporno inzistirate na nečem što se događalo poslije odlaska, moje, izvršne vlasti. Ja vas pitam i sve sad zajedno pitam, da li je

većina firmi koja se našla, primjerice u Agrokoru, privatizirana do '95. ili je privatizirana između '95. i 2015.

Prema tome to je period u kojemu me možete tražiti pitanja i odgovor i za njih možete naći. Ali, vi uporno inzistirate i tražite od mene nešto što vam ja ne mogu odgovoriti jer to ne bi bilo adekvatno ni pravilno.

Vi želite i ovaj period te Vlade koja je bila, po meni, vrlo dobra i vrlo kvalitetna, natovariti na leđa, odgovornost, za nešto što se desilo poslije nje. To mislim da nije korektno da očekujete od mene.

PREDSJEDNIK:

Pardon, gospođa Jelkovic.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče.

Opet je povrijeđen Poslovnik. Kolega je ponavljao stalno jedno te isto pitanje na koje je već dobio odgovor.

Hvala. Molim da se vodi računa.

PREDSJEDNIK:

Izvolite.

GORDAN MARAS:

O tom sam govorio. Gospodine predsjedniče o tom sam govorio. Govorio sam o tome, da imamo uvijek 2 svjedoka. Svjedoka i HDZ-ovog odvjetnika. Ajde idemo dalje, ne slažem se s vama, samo ću vam reći da je Uni Konzum, Zvijezda, Jamnica, svi su privatizirani prije '95.g. to je stvorilo gro odnosno, ajmo to tako reći, jezu koja se kasnije samo nadograđivala.

I još jedna mala korekcija da znate, da ni jedna tvrtka u sustavu Agrokor od države nije prodana za vrijeme SDP-ovih Vlada, nego sve za vrijeme HDZ-ovih. Ili do 2000. ili poslije 2003. g.

Znači, gospodin je tu pokušao odgovoriti, na način, da su svi to radili i prodavali u sustav, ali nisu. Znači postoji, vrlo jasno, se vidi, kada su tvrtke prodavane do 2000. i 2004. i nadalje. Završilo je sa PIK-ovima, 2005., 2006. g. Znači samo da imate kvalitetnu informaciju.

PREDSJEDNIK:

Izvolite.

GORDAN MARAS:

Jel opet povrijeđen Poslovník.

PREDSJEDNIK:

Ne znam, da li je povrijeđen, čuti ćemo.

GORDAN MARAS:

Jel mogu makar, završiti rečenicu, prije nego što kolege.

PREDSJEDNIK:

Možete, mislio sam da ste završili.

GORDAN MARAS:

Ne, nisam završio, jer ja bi volio završiti rečenicu, prije nego što date riječ HDZ-u, a ako ste vi toliko nestrpljivi, da ne date, evo izvolite mi dati.

PREDSJEDNIK:

Ne, završite rečenicu.

GORDAN MARAS:

Ne, ne hvala lijepo.

PREDSJEDNIK:

Pa završite rečenicu.

GORDAN MARAS:

Evo, završavam.

PREDSJEDNIK:

To je znači sad završila rečenica?

GORDAN MARAS:

Je završila je.

PREDSJEDNIK:

Smijem sad dati riječ?

GORDAN MARAS:

Smijete da.

PREDSJEDNIK:

Za povredu Poslovnika, hvala vam lijepo

.../Upadica se ne čuje./... samo malo.

Izvolite.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče.

Povrijeđen je čl. 10. Poslovnika, jer je kolega vrijeđao čast i ugled drugih članova povjerenstva, u ovom slučaju mene, kada je maločas utvrdio da sam ja odvjetnik svjedoka.

Ja se samo ponašam sukladno Poslovniku i žao mi je što kolega stalno provocira povrede Poslovnika i onda na

7/7/MG

opetovana upozorenja i nas i vas kao predsjedavajućeg i predsjednika, kojeg ne poštuje stalo to čini.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepo.

Dakle ja ne mislim da je kolega vrijeđao, dakle, ne vidim, da je ovdje, po toj točki povrijeđen Poslovnik, možda je mogao biti po nekoj drugoj, ali po toj nije.

Dakle, svjedok je tražio riječ i onda je riječ, hitjeli ste komentirati. Ako smo ušli u komentare, onda ću i dopuštati.

.../Upadica se ne čuje./... Izvolite.

GORDAN MARAS:

Dobro. Recite mi, da li je za vrijeme vašeg mandata, Zagrebačka banka bila u vlasništvu države, po vašem sjećanju?

FRANJO GREGURIĆ:

Nažalost, ne mogu odgovoriti. Ne znam.

GORDAN MARAS:

Ne sjećate se niti da li je i tko je bio zadužen za Zagrebačku banku u Vladi RH?

FRANJO GREGURIĆ:

Ministar financija, koji vodi brigu o svemu, prema tome i o bankarskom sustavu, nije sigurno predsjednik.

GORDAN MARAS:

Dobro. Da li mislite, da je slučajno, da su baš određeni ljudi, rekli ste da su to odluke poslovnih banaka. Znači, da li radite razliku između poslovne banke, koje su danas prisutne na tržištu i državne banke, kao što je bila ta Zagrebačka banka, Privatna banka i sve ostale banke u RH? Znači da li vam je to ista sintagma, da li mislite da je to identičan sustav upravljanja, odlučivanja itd.?

. / .

FRANJO GREGURIĆ:

Mislim da vi meni postavljate pitanja koja nemaju nikakve veze sa, ne znam ja Agrokonom u ovom konkretnom slučaju.

Zašto bih ja to trebao ispitivati, provjeravati i znati?

PREDSJEDNIK:

Ja ću vam samo reći ovako, prvo, već sam vas zamolio da ne komentirate.

Drugo, pitanje ima veze sa Agrokonom zato što se ovdje postavilo i pitanje prvih kredita koje je davala mislim Zagrebačka banka. Dakle tu je relevantno da čovjek koji je bio predsjednik Vlade u to vrijeme odgovori da li je znao za financijske tijekomove ili ne koji su zapravo tada išli u državne banke. Ako ne znate ne znate, ako znate, znate, ali je to relevantno pitanje i ja vas molim da odgovorite.

FRANJO GREGURIĆ:

Ne znam.

GORDAN MARAS:

Dobro.

Zato što je, mislim to moram reći jer ste vi govorili da treba pitati poslovne banke. Znači tada, tada poslovne

8/2/AJ

banke nisu funkcionirale kao danas nego su funkcionirale kao državne banke i bile su pod utjecajem politike. Je li to znate? Da li ste svjesni toga?

FRANJO GREGURIĆ:

.../Govornik nije uključen./...

GORDAN MARAS:

Dobro.

PREDSJEDNIK:

Ovako, ja ću vas sada upozoriti da ste dužni odgovoriti na pitanja. Dakle ako vas kolega pita i ako je pitanje povezano sa temom a je, sada sam vam rekao zašto je, vi možete reći ne znam, znam, sjećam se, ne sjećam se, odgovoriti ili ne odgovoriti. Ne možete i ne smijete reći da nećete odgovoriti. Jer ako odbijete odgovarati na pitanje potencijalno činite kazneno djelo, kao što sam vas upozorio.

Dakle to je sad vaš izbor, ja vas više tu neću upozoravati ali vas molim, zbog vašeg digniteta, zbog digniteta ovog tijela da napravite pravi izbor. Evo, to je sve što vam mogu reći.

Izvolite.

NIKOLA GRMOJA:

Povreda Poslovnika.

PREDSJEDNIK:

Izvolite.

NIKOLA GRMOJA:

Vi ste već reagirali predsjedniče ali ovo je apsolutno nedopustivo znači od gospodina Gregurića, on je ovdje pred Saborskim istražnim povjerenstvom koje je tijelo ovoga Sabora pokazuje apsolutno nepoštivanje ovog saborskog Istražnog povjerenstva, poručuje nam da ne želi odgovarati na naša pitanja i još ima potporu od kolega iz HDZ-a.

Ono što sam tražio i ja i kolega Maras su odgovori na pitanja koja on izbjegava dati i mislim da morate ovdje puno žešće reagirati.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Kolega, ovako, prvo svjedok ne može prekršiti Poslovnik na taj način on krši eventualno zakon na što sam ga upozorio i mislim da smo tu, da je svjestan, obrazovan je čovjek, da je svjestan što radi ili ne radi i to je svačija odluka da li će ići dalje s time ili ne.

Dakle Poslovník u tom smislu nije prekršen, eventualno može biti zakon ali mi možemo kao povjerenstvo o tome donijeti odluku ako procijenimo da treba.

Izvolite, imate dalje pitanje?

GORDAN MARAS:

Imam dalje.

Ja vam moram objasniti zbog čega je to bitno.

Znači provlači se non-stop kroz raspravu da su to poslovne banke, da su one donosile odluku da one trebaju dati dokumentaciju itd..

Znači ono što je nedvojbeno dokazano je da su tada banke davale određenim ljudima velike kredite za koje je zalagana imovina tvrtki, da su oni sa tim novcem kupovali i torbarili dionice od radnika šta se desilo i u slučaju Unikonzuma, primjerice kada su ljudi na taj način prodavali za određeni postotak svoje dionice koje su oni stekli na temelju rada u firmi odnosno po modelu koji je privatizacija tada predviđala.

Moje pitanje je bilo vrlo jednostavno a to je da li je gospodin Gregurić znači bio svjestan tog modela na što je on rekao da neće odgovoriti. I drugo, da li je tada država i tko je imao utjecaj na tim bankama. Gospodin Gregorić je rekao da se ne sjeća i da se pretpostavlja da se radilo o ministru financija pa ćemo mi onda njih pitati da li su i na koji su

način utjecali. A bilo je i poslije, još ministara financija ne samo u ovom periodu. Znači to je zbog toga što, mislim to je direktna povezanost, tu nema nikakvih po meni izlaska iz teme.

Recite mi molim vas još jednu stvar, vi ste komentirali, to je dosta zanimljivo za nas kao Povjerenstvo, vi mislite da i u svom javnom istupu ste rekli da mislite da je slom Agrokora u biti kazna Andreju Plenkoviću zbog politike u Ukrajini, možete li pojasniti malo tu svoju tezu.

FRANJO GREGURIĆ:

Nisam rekao da je to kazna nego sam rekao da je to bilo nepotrebno učiniti, puno opreznije.

Zato jer, procjene, ne znam ja, odluka predsjednika Vlade u ovom trenutku i na ovaj način je vrlo teško ulaziti i nemam te informacije da mogu o tome govoriti ali kao čovjek koji je dosta dugo radio u Rusiji i Ukrajini, konačno bio sam i predsjednik Hrvatsko-ukrajinskog društva prijateljstva u dva mandata.

Znam da je to vrlo osjetljivo pitanje, nakon raspada Sovjetskog saveza de facto tri značajna partnera su ostala, to je Rusija, Bjelorusija i Ukrajina i u tim odnosima je trebalo tražiti načine kako da se kvalitetno surađuje u interesu Hrvatske, to je taj temelj koji sam imao u vidu kada sam govorio o Ukrajini.

GORDAN MARAS:

Dobro, da li je onda po vašem mišljenju je moguće da smo mi, da mi imamo i rješenje u ovom sustavu Agrokora sada na djelu koji će svjesno gurnuti vlasništvo naših tvrtki u američke fondove od strane hrvatske Vlade, da li je takvo rješenje moguće.

Znači da li je zbog toga i zbog geopolitike možda Andrej Plenković odabrao rješenje da gurne vlasništvo Agrokora u vlasništvo, u strukturu američkih fondova?

FRANJO GREGURIĆ:

Teško mogu odgovoriti na to pitanje jer nisam razgovarao s nikim u Vladi o tom pitanju ali vam mogu reći da npr. ovi veliki krediti koje je Sberbanka dala Agrokoru koji nisu mali, radi se stvarno o državnoj banci koja je u državnom vlasništvu, prema tome posljedice takvog kreditiranja će sigurno ostaviti traga u poslovanju pa sad i po ovom lex Agrokor ali dugoročno.

Ja mislim, duboko sam siguran da sa Rusima treba razgovarati na način da se proba to reprogramirati ali to više nije stvar o kojoj ja mogu odlučivati, mogu samo nagađati. A o tome me nitko ništa ne pita pa ne mogu ni savjetovati.

. / .

GORDAN MARAS:

Dobro i zadnje pitanje moje je, znači ta teza o devedesetim godinama, odnosno dvije struje unutar HDZ-a tehnomenađerska koju ste po ocjenama predvodili vi i nacionalna koju je predvodio pokojni ministar Šušak i Ivić Pašalić. Da li ste, probajte nam možda malo približiti, a već mogu i pretpostaviti što ćete reći, a da li je to zbilja na taj način funkcioniralo, odnosno da li su s obzirom na poglede, na privatizaciju kako bi Hrvatska trebala imati određene odnose da li su zbilja bile definirane takve dvije političke grupacije unutar HDZ-a kao što se to uvriježilo mišljenje u javnosti svih ovih desetljeća ja bih sad već rekao, ne samo godina.

FRANJO GREGORIĆ:

Znate u vrijeme pokojnog predsjednika Tuđmana koji je bio ujedno i predsjednik stranke bilo je različitih struja i unutar HDZ-a. Nismo mi svi jedinstveno mislili kao što to u svakoj parlamentarnoj stranci biva. Međutim, nije bilo razlike između onih što se često puta naglašava krajnje desne struje i hajde ja bih rekao jedne liberalnije kako je vi nazivate tehno menadžerske jer se to često puta upotrebljava.

Mi smo u svom radu sa uvažavanjem i poštovanjem cijenili onaj dio posla koji se tiče pojedinog resora ili pojedinog dijela koji je neko rukovodio. Vi znate da je za

vrijeme moje Vlade ušao gospodin pokojni ministar Šušak kao ministar iseljništva, pa nakon toga je prešao u Ministarstvo obrane. I ja za to vrijeme dok je bio u vladi nisam imao nikad nikakvih problema sa njim, niti sa bilo kojim od ovih tzv. krajnjih desničara jer smo mi imali unutra i kao što znate i SDP-ovca Tomca, Budišu HSLŠ-ovca, ne znam Mišetić koji je bio HNS-ovac i tako.

I svi smo dobro surađivali i nikad nisam imao nikakvih problema ni sa jednim od njih. I mislim da bi često dobro bilo za zemlju da postoji neki minimalni konsenzus pitanja o kojima bi se trebali dogovoriti svi, pa bi nam vjerojatno bio lakši razvoj i brže bi se razvijali.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Kolega Čuraj.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem predsjedniče, poštovani gospodine Gregorić. Vrlo kratko. Na neka pitanja ste odgovorili, ja ću biti vrlo precizan. Dakle, da li imate saznanje o bilo kakvih nezakonitim aktivnostima vezanim uz postupke privatizacije i

kasnije poslovanja tvrtki početkom devedesetih koje je Agrokora akvizirao i načine financiranja istih.

FRANJO GREGORIĆ:

Nema, nemam nikakvih saznanja i ne mogu komentirati nešto što ne znam.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

Također da li imate saznanja o mogućim pogodovanjima samom koncernu od strane državnih tijela, odnosno uprava u bilo kojem periodu kad ste to mogli imati?

FRANJO GREGORIĆ:

Ni na to pitanje vam ne mogu odgovoriti drugačije jer nisam sudjelovao ni u jednom razgovoru ili pregovoru kojeg je imao netko iz Agrokora sa bilo kakvom državnom institucijom, bankom ili poduzećem. Tako da u tom dijelu ne mogu također dati bilo kakav odgovor.

STJEPAN ČURAJ:

Evo zahvaljujem. Na ostala pitanja ste već dali odgovor.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa.

Kolega Babić.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Hvala lijepa poštovani predsjedniče, poštovani gospodine Gregorić. U vremenu kada ste vi bili predsjednik Vlade, dakle '91. odnosno do '92. godine zapravo dogodila se jedna krvava povijest za modernu Hrvatsku državu, stvaranju Hrvatske države, pad grada Vukovara.

Tada se dogodio i krvavi Uskrs na Plitvicama i u tim okolnostima se zapravo i nešto prije toga dogodio Zakon o privatizaciji o čemu ste govorili, odnosno prethodno Zakon o pretvorbi, pa onda privatizaciji.

Činjenica je i prije vas na svjedočenjima ovdje su svjedočili i drugi svjedoci koji su govorili da je tada Ivica Todorić koji je registrirao Agrokor 1989. godine spremno dočekaio pretvorbu, odnosno privatizaciju. Govorilo se tada o tim gotovim novcem.

Je li vam poznata činjenica iako je to teško nakon 26 godina se prisjetiti možete i ne morate odgovoriti. Je li tada Agrokor kupovao ta poduzeća gotovim novcem ili kreditima? To je moje prvo pitanje.

FRANJO GREGURIĆ:

Moram reći da iz ovih razloga koje ste malo i spomenuli pokušajte shvatiti ljudi da smo mi '91. i '92. godine u teškom ratu, svaki dan razmišljam o tome, dolazio sam ujutro u ovu firmu koja se zove Vlada, a danas je to Sabor rano u 7, odlazio navečer u 9 ili 10. Mjesec ili dva dana sam spavao u policijskoj stanici.

Prema tome, u takvim uvjetima borbe, svakodnevne borbe vi očekujete da ja znam da li je on njima pogodovao ili nije mu pogodovao. Što se mene tiče takvih saznanja stvarno nemam i ne mogu reći nešto što ne mogu potvrditi.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Možda ja nisam bio dovoljno jasan. Ja nisam govorio o pogodovanjima, samo o nekim saznanjima. Ukoliko ste ih imali svjestan činjenice da se teško netko može sjetiti prije 26 godina u tom prvom valu pretvorbe kada se dogodila pretvorba stotina pa i tisuća poduzeća.

No, drugo pitanje je vezano za Zakon o pretvorbi. Je li točna činjenica da je tada vaš predsjednik Vlade gospodin Josip Manolić prijetio zastupnicima ukoliko ne bude donesen i prihvaćen Zakon o pretvorbi i privatizaciji, da će se s njima obračunati.

FRANJO GREGURIĆ:

Josip Manolić je bio predsjednik Vlade, ja potpredsjednik. Razgovor sa zastupnicima u tom pogledu oko nagovaranja hoće li ili neće prihvatiti i priznati nisam ni ja vodio a boga mi ne sjećam se da je to pritiskao i gospodin Manolić. To stvarno ne mogu komentirati.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Je li vam poznata činjenica ...

. / .

... da je akademik Baletić tada govorio zbog same pretvorbe u kojoj su bili radnički savjeti koji su morali vršiti procjene tih poduzeća da se radi o članovima komunističke partije, dakle gotovo svi članovi radničkog savjeta i da u tom slučaju ne bi bilo dobro te da jako pazimo zbog toga odnosno ukoliko se to dogodi da će Hrvatska imati posljedice gotovo 30 godina. Jel vam poznata ta činjenica? Dakle akademik Baletić.

FRANJO GREGURIĆ:

Da, jako poštujem i cijenim čovjeka i akademika, ali ne sjećam se da smo mi o tome imali bilo kakav razgovor.

Čujete upozorenje je bilo, vi znate da su u tih prvih dana rata se mjerilo tko je u kojoj stranci, odakle je došao i šta je bio. Međutim kada ja danas pogledam, znate evo sada ste spomenuli dolaze dani pada Vukovara, to je teška rana Hrvatskoj, a i nama je tada bila. Ja zbog toga upravo sada i objavljujem dio onih dokumenata koji tada nisu bili dostupni javnosti iz koje se vidi kakva je to teška borba bila i kakve smo odluke morali donositi i sa kojim ciljem.

Tako da u tom pogledu možete razumjeti da nije bilo prilike govoriti o tome da li je to elita iz komunistička ili ovakva ili onakva. Na kraju krajeva, većina naših ljudi koji su bili u vrhu vlasti i vojske su bili bivši članovi partije, a to ne znači da nisu hrvatski domoljubi ako su negdje tamo.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Slažem se s tim naravno. nisam to ni rekao da nisu domoljubi ako su bili članovi komunističke partije. Ali evo i zbog kolega iz Istražnog povjerenstva, a i samog kolege Marasa čisto za kraj, ne morate odgovoriti, jeste li vi bili član SKH i ako jeste zašto niste ostali sa Račanom, a išli ste u HDZ? Ne morate odgovoriti ako ne želite.

Hvala.

FRANJO GREGURIĆ:

Ja sam to javno rekao za govornicom Hrvatskog sabora u jednoj raspravi da sam bio član Saveza komunista i da se ne stidim toga. I neka mi neko više kaže tko više radi za ovu zemlju u to doba dok sam bio u Vladi nego što radim i ja.

Prema tome, mi smo imali svi naši generali od Tusa, od Agotića, od ne znam Stipišića svi su bili članovi partije, nije mogao biti general da nije to, ali su bili hrvatski domoljubi pa su se stavili na raspolaganje.

Tu je bilo malo rezerve na početku rata i prema njima, međutim ta rezerva je brzo nestala jer su nam ti ljudi svojim znanjem na početku rata dali ono što nismo imali, točnu poziciju gdje se u kojoj vojarni nalazi, kakvo oružje, šta se treba učiniti da do njega dođe.

Pa zato smo i prilikom preuzimanja oružja imali malo gubitaka jer nismo uzimali oružje u kasarnama u centru grada

nego na periferijama gdje su opasnosti bile puno manje. ... smo imali onaj duboki jarak i Bjelovar i ne znam dolje u Lici, dolje u Pločama eksplozije jer se nije baš sve dalo dogovorno riješiti i da nam predaju to mirnim putem.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa. Imate još?

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Pa možda samo na kraju jedno pitanje koje je malo vezano uz Agrokor ali se on tada događao. Jeli istina da ste tada gospodinu Račanu savjetovali da se kod izglasavanja neovisnosti RH ne izlazi iz Hrvatskog sabora već da ostanu i da ...

PREDSJEDNIK:

Dobro, ovo zbilja nema nikakve veze sa Agrokorom. Dakle ajmo dalje na pitanja.

Kolega Brkić.

MILIJAN BRKIĆ:

Evo kolega Maras je očito imao prije povredu.

PREDSJEDNIK:

Izvolite povreda Poslovnika. Dozvoljavam uvijek povrede poslovnika. Slušam.

GORDAN MARAS:

Samo sam htio reći jednu stvar, znači što se tiče rasprave ja bih vas molio da upozorite kolege iz HDZ-a da su povrijedili Poslovnik, znači ne odvija se ovdje rasprava zbog kolege Marasa, a pogotovo mi nije jasno zbog čega je bitan odgovor na pitanje jeste li bili u SKH-a zbog kolege Marasa.

Znači za razliku od velike većina članova HDZ-a '90.-ih godina gospodin koji je bio recimo i gospodin Gregorić, Gordan Maras odnosno ja nisam nikada bio član Saveza komunista, a jedno 80, 90 tisuća članova Saveza komunista su članovi grlati i glasni i revni članovi HDZ-a devedesetih godina. Tako da mi nije jasno zbog čega baš mene kolega Babić apostrofirao.

PREDSJEDNIK:

O.k. slažem se dakle molio bih kolege ovo je bilo izvan, neću reći izvan Poslovnika ali ću reći izvan jedne doze korektnosti. Dakle ako se referiramo na kolege možemo se referirati na neko njihovo pitanje, na neki njihov odgovor, ali ovdje nije bilo zapravo povezano, pa vas molim da to ubuduće izbjegavamo.

Dobro kolega Brkiću, izvolite.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Poštovani gospodine Gregurić, imam nekoliko pitanja za vas. Vi ste bili predsjednik Vlade RH od 17. srpnja 1991. do 12. kolovoza 1992. godine, već ste u prethodnim odgovorima koji su vam poslale moje kolege kao članovi povjerenstva rekli da niste imali informacija da je Agrokor krajem '91. dobio zajam od Zagrebačke banke u iznosi od 60 milijuna maraka.

Da li imate saznanja možda da je taj zajam dobio odnosno taj novac dobio i prije nego što je kreditni odbor odobrio taj kredit?

FRANJO GREGURIĆ:

Ne, nemam tih saznanja.

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala.

Tko je po vama, budući da ste tada bili predsjednik vlade, u izvršnoj vlasti bio zadužen odnosno odgovoran za nadzor kreditnih institucija odnosno tko je trebao reagirati na tu činjenicu ako su ti podaci točni.

FRANJO GREGURIĆ:

Dvije institucije uvijek postoje, to je s jedne strane Ministarstvo financija i s druge strane Narodna banka. Banka je ta koja prati financijske tokove zalihe i usmjeravanja sredstava poslovnih banaka, to je njezin posao. Pa vjerojatno bi oni to trebali znati i imati te podatke kod njih.

. / .

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala lijepo.

Tijekom 1992. godine također za vrijeme vašeg mandata, Agrokor je kupio Jamnicu, isto tako Agroprerada osniva tvrtku koja kupuje lovno gospodarstvo Moslavina, da li vam je to poznato i da li imate kakvih saznanja o tome?

FRANJO GREGURIĆ:

Ponavljam da za vrijeme rata a to je težak rat, nije bila funkcija predsjednika Vlade da se upozna sa svakim detaljem koji se odvijao na terenu, nama je bilo puno važnije kad je krenula kolona izbjeglica iz Iloka, duga 13,5 kilometara da ih smjestimo negdje. I tu smo dosta grešaka radili, jer smo ih smještali po hotelima, trebali smo osigurati jedan kvalitetan smještaj koji ne bi okupirao hotele koji su trebali za turizam.

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala lijepo.

Bili ste potpredsjednik Vlade predsjedniku Vlade gospodinu Manoliću a kasnije ste vi bili predsjednik Vlade, da li ste ikada za vrijeme tog vašeg mandata kao potpredsjednik Vlade odnosno Predsjednik Vlade RH doživjeli ili da li imate kakvih informacija da je pokojni Predsjednik Tuđman ili netko iz Ureda Predsjednika vršio pritisak na Vladu RH, na vas

osobno ili nekoga od članova Vlade što se tiče pretvorbe određenih poduzeća generalno ili sustava Agrokor?

FRANJO GREGURIĆ:

Ni tada ni kasnije, nikad pokojni Predsjednik Tuđman, bar ne u mom prisustvu nije razgovarao s nikim o tome da li treba nekome pogodovati, dati ovo ili ono.

Takve razgovore mi nikad nismo vodili, ja nisam bio nazočan nijednom takvom razgovoru. .../Govornik se ne čuje./... Kad smo govorili o onoj sintagmi .../Govornik se ne razumije./.. velikih ili bogatih poduzeća koji trebaju preuzeti i voditi Hrvatsku i stavlja se to u usta Predsjedniku Tuđmanu, ja sam uvjeren, bar ja, koliko sam s njim razgovarao, nikad takvu izjavu nije dao.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

Da li ste bili nazočni u tom vremenu sjednicama Predsjedništva ili Središnjeg odbora HDZ-a, budući da ste bili član i kao visoko pozicionirani dužnosnik ste po statutu HDZ-a, bili član i Predsjedništva i Središnjeg odbora i Nacionalnog vijeća, da li se na tim sjednicama, da li se sjećate, ikada raspravljalo o privatizaciji tvrtki iz sustava Agrokor?

FRANJO GREGURIĆ:

Da, ja sam bio i potpredsjednik stranke jedno vrijeme, u jednom mandatu, baš za vrijeme dok sam bio i u Vladi i nakon toga, vjerujte nikad ni na jednom političkom skupu stranke nije bilo govora o tome da se pogoduje ovom ili onom i da se razgovara uopće o firmama, to nije bio predmet rada, predmet rada je bio političke naravi.

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala lijepo.

Već ste donekle odgovorili na ovo moje pitanje ali ja bih vas htio pitati, kako vi gledate na rezultate pretvorbe i privatizacije, sami ste rekli u ono ratno vrijeme kada se Hrvatska branila i kada je bila napadnuta, kako vi gledate na to iz ove perspektive i kako gledate posebno na tu pretvorbu i privatizaciju tvrtki iz koncerna Agrokor?

FRANJO GREGURIĆ:

Pa sigurno da sustav privatizacije i pretvorbe društvenih poduzeća koji još uvijek traje nažalost, nije završen i nije bio najsretnije koncipiran u ratno vrijeme.

Rat je rat, on je nosio svoje a nakon rata kad je nastupio mir onda je trebalo ozbiljnije pristupiti i valorizaciji i kontroli svih procesa koji su se u procesu privatizacije vodili.

O tome sam već govorio da je to pitanje i Agencije za privatizaciju, DUUDI-ja, sada ministarstva, prema tome to su mjesta gdje se vodi evidencija i dokumentacija o svemu tome što se radi i kako se radi.

MILIJAN BRKIĆ:

Hvala lijepo.

I moje posljednje pitanje u ovom krugu.

Da li ste vi osobno bili član nadzornih odbora ili upravnih vijeća bilo koje od tvrtki iz koncerna Agrokor ili nekih od tvrtki koje su privatizirane '90.-ih godina?

FRANJO GREGURIĆ:

Rekao sam na početku da nisam bio ni u kom slučaju ni na koji način involviran u procese privatizacije ili kupovine poduzeća koja su se našle u koncernu Agrokor a niti sam bio nazočan u bilo kojem nadzornom odboru bilo koje firme koja je sa njim bila u kontaktu u vezi ili u njegovom sastavu.

MILIJAN BRKIĆ:

Zahvaljujem.

I samo predsjedniče, budući da me kolega Maras maloprije prozvao da sam ja zloupotrijebio povredu Poslovnika, podsjećam ga članak 64. ZUP-a...

PREDSJEDNIK:

Dobro i njemu nisam dao, ovo su sad pitanja, javite se poslije, to ćemo polije raspraviti kad bude proceduralno.

MILIJAN BRKIĆ:

Ok, hvala lijepo.

PREDSJEDNIK:

Ajmo sad završit, ako ima nešto u tijeku, to ćemo rješavati.

Ja ću vam postaviti, prvo, da li ste ikad, ja sad govorim u bilokojem svojstvu, dakle ne samo kao predsjednik Vlade, kao političar, kao gospodarstvenik, znači u ovom periodu nastanak Agrokora, sudjelovali u bilokakvim sastancima na kojima bi se razgovaralo o privatizaciji konkretnih firmi, odnosno konkretnih trgovačkih društava poglavito onih koji se tiču Agrokora?

To se odnosi na političke sastanke, ja ne govorim o nekakvim prijateljskim druženjima, to me ne zanima, ali bilo gdje gdje je eventualno bilo donošenje, raspravljanje o tijeku, razgovor o tome što se privatiziralo, što se nije privatiziralo, što se dobro radi, što se ne radi itd.?

FRANJO GREGURIĆ:

Na ovo pitanje moram također odgovoriti niječno.

Nisam nazočan bio ni na jednom političkom i bilokojem drugom skupu gdje bi se govorilo o privatizaciji Agrokora, kupovine bilokojeg privrednog subjekta koji je ušao u sastav Agrokora. Takvih sastanaka nije bilo.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepo.

Drugo pitanje je koje zapravo je, više traži vaš stav nego, dakle sami ste rekli što ste sve radili do sada i koliko zapravo imate saznanja ...

. / .

... o tijekovima hrvatskog gospodarstva. Da li je po vama bilo moguće da nastane koncern Agrokor u ovome obimu, dakle ja govorim kroz tijek postojanja hrvatske države, bez sprege sa politikom i bez političke podrške? Da li mislite da je u uvjetima u kojima se razvijalo hrvatsko gospodarstvo, rekli smo državne banke su bile, rekli smo išla je privatizacija, pretvorba je išla, dakle sve ono što znamo, da li je moguće da nastane ovako jedan koncern ove veličine bez sprege s politikom i bez neke vrste političke zaštite? Ja vas pitam za stav.

FRANJO GREGURIĆ:

Probat ću odgovoriti.

Ja sam u dva navrata, kad su bila slična pitanja da odgovorio da je postojao sustav koji je trebao regulirati i procese i zakonitost njezine provedbe počevši od agencije pa do DUUDI-ja pa do ministarstva.

Sigurno za ove krupne projekte koji su jesu, koji su odobravani na tim institucijama su u upravim vijećima sjedili ministri uglavnom. Prema tome, oni su ti koji su davali konačnu riječ da li to može ili ne može.

Da li je i na koji način netko bio sprezi prilikom dobivanja takvog zelenog svjetla za neku privatizaciju, to ne mogu komentirati.

PREDSJEDNIK:

Da, da, ja vas nisam ni pitao za konkretno, ja sam vas pitao za stav koji vi ne morate izreći ako nećete ali meni je to .../Govornik se ne razumije./... vas kao ne samo građanina, kao političara bivšeg, kao čovjeka koji je bio na svim funkcijama koje je, da vas ja, ja vas znači pitam za stav.

Rekli ste da nemate konkretnih saznanja, to je u redu, ali svi mi ovdje imamo nekakav stav o nečem koji možemo izreći ili ne, dakle ja vas pitam za stav, kao osobe koju smo pozvali, kao netko tko može nam doprinijeti rasvjetljenju toga što se događalo.

FRANJO GREGURIĆ:

.../Govornik se ne razumije./... takvog blagonaklonog stava moglo biti, ali to ćete puno bolje i kvalitetnije saznati kad se govori o ljudima koji su vodili agencije ili rukovodili procesom privatizacije pojedinih društvenih poduzeća u ovih 25 godina.

PREDSJEDNIK:

Da, da, to su konkretni procesi, ono što sam vas pitao, znači kad gledate sa strane sad unatrag 25 godina vidite što se dogodilo sa Agrokorom, spominjali ste Sberbanku, dakle sve je tu kulminiralo tada.

Da li je po vašem sudu mogla nastati tako jedan koncern sa svim što je on obuhvaćao, sa svim pozitivnim, negativnim stvarima, sve što se događalo, bez političkog pokroviteljstva, podrške i na neki način ajmo reći, dozvole? Ja vas ponovno pitam za stav.

FRANJO GREGURIĆ:

Da, ja ću vam pokušati odgovoriti baš kad ste spomenuli Sberbanku.

Sberbank je državna banke i ona je u jednom trenutku odobrila ogroman kredit, ja mislim oko 750 milijuna eura. Tih 750 milijuna eura koje je odobreno jednoj velikoj firmi apsolutno nije moglo proći a da nije za takav veliki proces znao netko u izvršnoj vlasti. Prema tome to vam je otprilike i odgovor.

PREDSJEDNIK:

Sad govorimo o Rusiji, ja vas pitam za Hrvatsku. Jer u Hrvatskoj su prodavali državne banke, dakle vi vučete paralelno Rusija i Hrvatska, ako sam vas dobro shvatio.

.../Upadica Gregurić: Da, da./...

Hvala lijepo.

Dakle, završavamo ovaj krug pitanja, kolega Grmoja se javio za slijedeći krug.

NIKOLA GRMOJA:

Poštovani gospodin Gregurić, na moje pitanje o vašoj odgovornosti vi ste rekli da ste vi bili premijer u određenom razdoblju, potpredsjednik gospodarstva prije toga, a da kad su se donosile ove ključne odluke o privatizaciji određenih tvrtki, znači kupovine tih tvrtki od strane Agrokora da vi niste bili ni bilokojoj istaknutoj poziciji, rekli ste da ste bili savjetnik BiH, tako sam vas shvatio. Je li stojite pri toj tvrdnji?

FRANJO GREGURIĆ:

.../Govornik nije uključen/... savjetnik Predsjednika Tuđmana zadužen za suradnju sa BiH-om i nakon toga sam otišao ja mislim u INA-u na mjesto direktora jedno godinu i pol dana i kompletno se maknuo iz privrednog života.

NIKOLA GRMOJA:

Ja pred sobom imam ovdje dokument iz narodnih novina gdje se vas 24. studenog 1995. razrješuje sa mjesta savjetnika za gospodarstvo predsjednika Franje Tuđmana, znači iznijeli ste nam u dva navrata netočan podatak.

Znači vi ste do 24. studenog 1995. godine bili savjetnik za gospodarstvo Predsjednika Republike, podsjećam vas da je u tom periodu Agrokor kupio Zvijezdu, Ledo, Unikonzum, Silos mlinove, Jamnicu itd.

Znači u tom periodu se događala privatizacija odnosno kupovina ovih poduzeća od strane Agrokora ovim spornim kreditima. Znači vi ste u cijelom tom periodu bili potpredsjednik Vlade za gospodarstvo, bili ste premijer i bili ste savjetnik Predsjednika Republike za gospodarstvo.

FRANJO GREGURIĆ:

Ja sam rekao prilikom izlaganja na pitanje koje ste vi davali ili postavljali, da sam bio savjetnik Predsjednika države za gospodarska pitanja i bio opredijeljen prema suradnji sa BiH-om. Imate čitav niz zapisnika koji govore o tome šta sam radio. Podnosio sa izvještaj njemu i podnosio sa izvještaj Vladi.

NIKOLA GRMOJA:

Niste tako rekli u svom prvom odgovoru, rekli ste da ste bili zaduženi za BiH. Vi ste bili konkretno savjetnik za gospodarstvo, tako je glasila vaša funkcija s koje ste odlukom maknuti 24. studenog 1995., našao sam dokument, imam ga pred sobom ali ovdje na mobitelu, mogu vam ga kasnije pokazati.

Mene zanima jedna druga stvar budući da ovdje znači ne želite odgovoriti iako ste bili na svim ključnim pozicijama dok se ovo događalo.

Mene zanima oko Astre, vi ste bili direktor u Astri, to je bilo jedno jako vanjsko trgovinsko poduzeće u bivšoj

Jugoslaviji, to poduzeće je vlasnik prostora i u Marićevom prolazu i Kumlerovih dvora, kasnije su ti prostori završili u rukama Ivica Todorića i Agrokora i zbog te veze i činjenice da se spominje da ste vi upravo gospodina Todorića doveli u to poduzeće Astra, znači da je tu on imao svoj poslovni prostor, neki vas čak nazivaju i tatom Agrokora. Možete li to prokomentirati?

FRANJO GREGURIĆ:

Vi ste u pravu, neki nazivaju, a neki me nazivaju također da sam svemogući kadrovik u RH što nijedno ni drugo nije točno.

Nisam kadrovik, a to je često puta izašlo iz vaših ustiju kad ste govorili o tome kako Gregurić kadrovira ...

. / .

... sudjeluje u ovom i u onom, to nije točno, to su potpune neistine. Na kraju krajeva ja je mogu kadrovirati kada nemam nikakav upit niti u politici niti u privatnom životu na bilo kojeg člana ne znam ja vlade i ekipe koja je danas na vlasti. Mogu iz znati i ne moram doći u kontakt na način da mogu ... da neko donosi ovakvu ili onakvu odluku.

Kada se radi o Astri, točno je, ja sam bio direktor Astre i odande sam i otišao. Astra je nakon toga te svoje poslovne prostore prebacivala, prodavala ali ne za moje doba. Za moje doba to se nije radilo, ja sam iz Astre otišao, da ja se nisam pripremio na način da me pitate sada datum, ja to nemam nažalost kod sebe, ali ako je potrebno ja ću te dokumente dostaviti da se vidi da ni na koji način nisam bio prisutan u prodaji bilo kojeg poslovnog prostora pogotovo ne Kulmerovih dvora.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, evo ja bi zaključio, znači isto kao što nije istina ovo vi tvrdite da nije istina ovo što ja govorim, tako se pokazalo da nije istina ovo što ste vi tvrdili da niste bili savjetnik za gospodarstvo, a bili ste na ključnoj poziciji kada su se događala rasprodaja svih ovih kompanija koje su sada perjanica Agrokora. A o tome jeste li vi siva eminencija ili niste, to znaju oni kojima vi ako im dajete

savjete dajete te savjete, naravno da se to ne može ovdje dokazati.

PREDSJEDNIK:

Imamo li još pitanja?

Kolega Maras, kolega Čuraj, izvolite kolega.

GORDAN MARAS:

Recite mi da li se sjećate možda institucije koja se zvala Agencija i restrukturiranje i razvoj iz vašeg mandata? Ona je formirana neposredno nakon šta ste vi postali premijer. Znači vi ste postali premijer u srpnju, a agencija je formiranja mjesec, dva dana kasnije.

Da li se sjećate možda osobe koje su vodile agenciju tada? Mislim to je bila važna agencija s obzirom da se radilo o agenciji koja je mogla tada u svim državnim firmama mijenjati upravne odbore na način da se zaštiti društveno vlasništvo kako su to dosta često u svojim rješenjima navodili, znači vrlo važna institucija. Dal se sjećate ljudi koji su vodili tu agenciju?

FRANJO GREGURIĆ:

Ovog časa ne mogu odgovoriti na to pitanje, stvarno se ne sjećam i ne mogu reći da li je to bio ovaj ili onaj.

GORDAN MARAS:

Jel vam u sjećanju možda Luka BEbić.

FRANJO GREGURIĆ:

Luku BEbića dobro znam, ali da li je bio stvarno ne mogu reći. Neću potvrditi to ni plus ni minus jel ne mogu to reć.

GORDAN MARAS:

Prvi je bio direktor Zdravko Mršić jel se njega sjećate? ... /Upadica Gregurić Da. / ..., a predsjednik upravnog odbora je navodno bio Luka BEbić.

FRANJO GREGURIĆ:

... /Govornik nije uključen./ ...

PREDSJEDNIK:

Samo mikrofon uključite.

GORDAN MARAS:

Dobro, o.k. onda ako se ne sjećate onda se vjerojatno ni ne sjećate zbog čega je bilo bitno da Luka BEbić preuzme upravni odbor te agencije kao diplomirani agronom, znači to isto se ne možete sjetiti jel?

FRANJO GREGURIĆ:

Da, ne mnogu komentirati.

PREDSJEDNIK:

Imate još pitanja?

Kolega Čuraj je sljedeći.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem predsjedniče.

Ma na tragu kolege Marasa, da li se sjećate okolnosti i razloga zašto ste razriješili direktora agencije spomenute gospodina Zdravka Mršića 13. kolovoza '91. godine? Znači 13. kolovoza 091. je on razriješen, on je ovdje isto predviđen kao svjedok pa me samo zanima zbog čega je razriješen.

FRANJO GREGURIĆ:

Nažalost ne mogu vam odgovoriti, ne znam.

PREDSJEDNIK:

Imate još?

Onda je sljedeći kolega Babić.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Hvala predsjedniče.

Poštovani gospodine Gregurić, vi ste ovdje pozvani zbog same odluke na prijedlog SDP-a i odluke Hrvatskog sabora vezano za okolnosti stvaranja tvrtke Agrokor, ali ste naknadno nekim kolegama govorili i o novijim događanjima vezano za Agrokor, a posebice na upite predsjednika ovog Istražnog povjerenstva, pa ću vam skrenuti pozornost na sljedeće, a i moje pitanje.

Vama je poznata činjenica da kod kreditiranja koja su se dogodila sada u Agrokoru, a kroz vjerovničko vijeće je bilo više od 20 kreditora uz VTB banku, uz Knighthead fond uz Zagrebačku banku, Erste banku, J.P. Morgan, Goldman Sachs dakle isti uvjeti su ponuđeni kreditiranja i Sberbanci, nadam se da vam je ta činjenica poznata. Međutim njihova poslovna odluka je bila da ne sudjeluju u tome kreditiranju, dakle i javnosti radi, ali i možda zbog nekih saznanja koja imate.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Kolega dajte pitanja samo, nisam shvatio pitanje.

univ.spec. ANTE BABIĆ:

Evo upravo to, upravo to. To je moje pitanje.

Dakle pitanje je bilo jel vam poznata činjenica da je Sberbanka imala iste uvjete za kreditiranje roll up Agrokoru kao i drugi kreditori?

Hvala.

FRANJO GREGURIĆ:

Detalje iz ugovora koji postoji između Sberbanke i Agrokora vjerojatno proizlaze svi podaci o kojima vi sada govorite, koje vi želite čuti, međutim ja te podatke nemam. Ja ne mogu komparirati, ja pratim Agrokora kao što ga pratite većina građana Hrvatske, šta se radi, kakvo je stanje, šta se piše, nemam nikakvih saznanja da mogu to komentirati.

Ja sam komentirao Sberbanku sa aspekta da je Sberbanka državna banka, to sam imao u vidu i da takva državna banka sasvim sigurno ne radi i ne daje kredite na pamet nego ih daje vjerojatno na osnovu određenih zaključaka, interesa same poslovne banke, ali vjerojatno i države.

PREDSJEDNIK:

Ja imam još jedno pitanje, dakle prvo čisto jedan komentar to nije bilo na moje pitanje odgovor, ali nema veze. Drugo, ja se vraćam opet na ono što sam vas pitam pa vas još jednom pitam, dakle ovdje je sada i konstatirano da ste bili i savjetnik predsjednika Republike za gospodarstvo do kolovoza '95. ... /Upadica se ne razumije./ ... dakle do kraja '95., ja vas pitam ponovo obzirom na sustav koji je tada vladao, dakle koji je bio polupredsjednički i sa jednom koncentracijom moći na predsjednikovom uredu, da li ste kao / .

... savjetnik za gospodarstvo, ali pitam vas i u bilo kojoj drugoj funkciji, sudjelovali i razgovarali, o bilo kakvim pretvorbama koje se tiču društva iz koncerna Agrokor? U ovom periodu su se događali Ledo i Zvijezda i Jamnica itd. I uopće da li ste tamo razgovarali o samom koncernu Agrokor, ako ste razgovarali, da li ste razgovarali o Todoriću, o nastanku o da li ste razgovarali o eventualnoj potpori koju mu daju državne banke? Jer su tada još uvijek bile državne, i ako jeste što ste razgovarali?

Evo izvolite.

FRANJO GREGURIĆ:

Ja sam bio predsjednikov savjetnik i naglašavao sam to u ranijem odgovoru gospodinu Grmoji, na način da svoju koncentraciju snaga i volje upotrebim za jačanje suradnje između Hrvatske i Bosne, pa sam imao tu privilegiju da budem savjetnik u rangu ministra, da mogu doći lakše i razgovarat. Bio je čitav niz razgovora npr. sa pokojnim Izetbegovićem, sa našim ljudima iz Hercegbosne, sa ljudima u Tuzli i pokušavao nekako osigurati kvalitetniju suradnju u gospodarskom smislu. Jer kad se kaže nekome znate da ti susjed loše živi, a ti dobro, onda ako možeš i susjedu pomoć da mu bude bolje treba mu pomoći.

Nikada ja nisam sa predsjednikom razgovarao niti bio nazočan bilo kakvom dogovoru koji bi se ticao privatizacije

bilo koje firme u Agrokoru. Pa i ovi koje vi spominjete sigurno u tome nisam sudjelovao ni na koji način.

PREDSJEDNIK:

Dobro. Još jedno pitanje.

Da li znate obzirom da ste bili savjetnik, tko bi u to vrijeme, da li su postojali drugi savjetnici koji bi se bavili pitanjem privatizacije? Ja vas to pitam i dat ću odmah obrazloženje. Čini mi se potpuno nelogično da bi se u državi zbivali takvi tijekovi, vi ste sami rekli da su ministri u tome sudjelovali, donosili odluke o privatizaciji, ti ministri su ipak trebali nekog konzultirat i donijeti nekakvu odluku.

Svi znamo da se te odluke nekad donose ne samo u to doba nego uvijek, ali one jesu i političke odluke. Svaki ministar kad donosi političku odluku.

Dakle, ja vas pitam, tko su bili, da li znate tko su bili ljudi koji su zapravo bili konzultirani oko tih stvari? Jer mi se čini potpuno nemogućim da bi ministri došli i donosili odluke bez da su zapravo znali što je politika u tom trenutku.

FRANJO GREGURIĆ:

Gledajući s aspekta predsjednika države gdje sam često bio, moram reći da je on imao veliki broj savjetnika

koji su sjedili gore zajedno sa njim, dok ja nikad nisam imao ured u Uredu predsjednika države, ja sam bio ...

PREDSJEDNIK:

Da zato vas i pitam tko su bili, da znamo ljude pozvat.

FRANJO GREGURIĆ:

Imate spisak savjetnika koji su bili gore kod predsjednika, u kojoj mjeri i na koji način su oni sudjelovali u savjetovanju predsjednika po tom pitanju to stvarno ne mogu reći.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepa. Imamo još?

Izvolite.

GORDAN MARAS:

Znači vi ste rekli da ste u Saboru ste bili nakon što ste bili u Vladi, predsjednik Vlade, onda ste bili ...

FRANJO GREGURIĆ:

... Išao sam u INU iz INE sam se vratio u Sabor.

GORDAN MARAS:

To je bilo devedeset i koje?

FRANJO GREGURIĆ:

Ja mislim četvrte, ne znam točno, 94., 95.

GORDAN MARAS:

Zanima me, ne sjećate se vjerojatno toga, ali evo provjerit ću s obzirom da ste bili involvirani. Znači kad se promijenio zakon i nastankom Hrvatskog fonda za privatizaciju, Sabor je imenovao zastupnike, tada su oni bili dominantni u Upravnom odboru, znači bilo je sedmero zastupnika imenovano iz Sabora, tri su bila ministra i još je jedan bio član pored toga. Znači ministri su bili financija, gospodarstva i rada. E sad me zanima kada pogledate strukturu članova i kada se usporedi sa dužnostima koje ste vi obavljali zanima me po vašem mišljenju zbog čega je HDZ tada odabrao da članovi Upravnog odbora budu primjerice Slavko Canjuga, dr. Ivić Pašalić, Ivan Milas, sve redom ljudi koji nisu imali veze prevelike sa gospodarstvom, a vrlo malo ljudi je u Upravnom odboru koji je odlučivao o privatizaciji bilo ljudi koji su bili vezani uz gospodarstvo. Znači zbog čeg je bilo bitno po vašem mišljenju da bude recimo tada tajnik HDZ-a u Upravnom odboru Fonda, Canjuga ili dr. Ivić Pašalić savjetnik predsjednika koji je doktor? Ili primjerice Ivan Milas koji

mislím da je tada bio čuvar državnog pečata? Zanima me zbog čega su ti ljudi bili toliko bitni da moraju biti u Upravnom odboru, a nije bilo politički kako bih rekao ljudi koji su s HDZ-om bili povezani sa gospodarstvom? Da li to po vama ima neke veze ili da li je vas netko pitao da li želite biti član Upravnog odbora, tada kao zastupnika ili da li imate kakvih takvih saznanja?

Malo je nelogično, slažete se da su Canjuga i Pašalić unutra, a da ljudi koji se s gospodarstvom bave nisu?

PREDSJEDNIK:

Samo malo. Izvolite.

MARIJA JELKOVAC:

Povreda Poslovnika, opet se postavljaju sugestivne kapciozna pitanja što je suprotno čl. 64. Zakona o općem upravnom postupku.

Pitanje se može postaviti da li je poznato, tko je imenovao, a ne tražiti i sugestivno postavljati pitanja i tražiti dojam.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Ovako kolegice, da smo sada na sudu ja bih se s vama složio. Međutim, ovo što sam već rekao saborsko povjerenstvo je prvenstveno političko tijelo nije sudbeno, to je pod jedan.

Dakle, ovdje nema nikoga tko do sada u svim ispitivanjima nije postavio pitanje u kojem je tražio i stav svjedoka, u kojem je obrazlagao itd. Dakle, to su radili, ajde ako vi niste radili su svi drugi pa radio sam i ja.

Dakle, ja ne vidim nikakav problem da se to pitanje postavi i da svjedok na njega odgovori.

FRANJO GREGURIĆ:

Vi ste me podsjetili, ali ja sigurno danas mogu reći da i kreiranju odabira ljudi koji će biti na kojim funkcijama u Nadzornim odborima ili Upravnom vijeću, nisam sudjelovao i ne znam. Da ima nelogičnosti ima, ali nelogičnosti ima često.

./.

GORDAN MARAS:

Hvala lijepa.

Ali da li je po vašem mišljenju nelogično da povjesničar i doktor savjetnici predsjednika Tuđmana budu ključni ljudi u privatizaciji u Republici Hrvatskoj, a da tu nema više ... /Govornik se ne razumije./...

PREDSJEDNIK:

Kolega Brkić.

Evo samo prije nego što odgovori.

Izvolite.

MILIJAN BRKIĆ:

Zaboravili ste.

... /Upadica Predsjednik: Mislim da je povreda Poslovnika./...

Zaboravili ste. Da povreda Poslovnika, dakle kolega Maras sustavno postavlja pitanja koja nemaju veze sa predmetom postupka, a budući da je kolega Maras iskusni političar i zna da politika u određene institucije, upravna vijeća imenuje određene osobe, a to je stvar politike da li će imenovati stručnjake ili ne, pa tako i to. Mislim sada bi mi trebali ...

PREDSJEDNIK:

Dobro. Ali kolega, ako ste se javili za povredu Poslovnika.

MILIJAN BRKIĆ:

Rekao sam vam. Postavljaju se u ovoj upravnoj stvari se postavljaju pitanja koja nemaju veze sa predmetom postupka.

... /Upadica Predsjednik: Dobro./...

Ako ćemo na takav način razgovarati kao što kolega Maras, pitam ja njega onda po kojim je on referencama ...

... /Upadica Predsjednik: Kolega, kolega./...

Postao ministar poduzetništva i obrta.

PREDSJEDNIK:

Kolega, kolega, kao što sam rekao kolegici Jelkovic, a rekao sam i prije kolegama i ponovit ću, nismo sudbeno tijelo. Načela upravnog postupka se primjenjuju podredno. Međutim, mi jesmo političko tijelo, tako smo osnovani. Naravno da ja ovdje kao predsjednik Povjerenstva dopuštam veću slobodu u ispitivanju, ali ne samo kolegi Marasu ili kolegi Grmoji, nego i vama, i kolegi Babiću itd. I tu su bila pitanja kao što ste svjesni koja izlaze, koja su šira. Međutim, to nam i je ovdje zadatak. Dakle, ja ne vidim stvarno problem u ovom pitanju. Svjedok će odgovoriti kako je kao što je odgovarao na pitanja do sada i nastaviti ćemo dalje.

Evo, hvala lijepo.

Samo malo, neka svjedok odgovori.

Izvolite.

FRANJO GREGURIĆ:

... /Govornik nije uključen, ne razumije se./...

GORDAN MARAS:

Ako mogu ja pomoći?

PREDSJEDNIK:

Možete postaviti pitanje.

GORDAN MARAS:

Evo, ja ću pomoći tako, znači pitanje je vrlo logično. Tada su u ključnim procesima o privatizaciji postavljeni su Upravni odbor Fonda za privatizaciju, savjetnici predsjednika redom rekao sam doktor i povjesničar znači Ivić Pašalić i Slavko Canjuga. To je vrlo logično pitanje, ali ja ću evo ne žalim stavljati u neugodnu poziciju svjedoka jer vidim da je pritisak od strane gospodina Brkića i ostalih.

... /Upadica Predsjednik: Dobro, dobro. Kolega bez komentara. Dobro./...

Tako da evo, povlačim pitanje.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Povukli ste pitanje.

Imamo li još pitanja?

Ja vam se zahvaljujem.

Ako bude potrebe zvat ćemo vas opet, ali za sada se zahvaljujem.

Hvala lijepa.

Ako bude potrebe zvat ćemo vas, a vi ćete doći.

STANKA U 11,40 SATI.

NASTAVAK NAKON STANKE U 12,00 SATI.

PREDSJEDNIK:

Evo, kolege jel nas ima 2, 4, Di je 6.?

.../Upadica: 5 ima./... A 5, dosta, a sve na 6. Mogli smo ko zna što već donijeti, da.

.../Upadica se ne čuje./...

Dobro ja vas lijepo pozdravljam. Kolegice su uzeli podatke, ja vas upozoravam, znači da ste kao svjedok dužni govoriti istinu, da možete prešutjeti samo onaj dio, samo one odgovore, koji bi vas osobno izložio kaznene odgovornosti.

Dakle, znate za što smo vas pozvali. Način rada je takav, da će vas kolege pitati, pa tako idemo u krugovima. Kolege pitaju, vi odgovarate. Evo, kolege ja otvaram ovaj nastavak sjednice. Tko se javlja? Javo se kolega Grmoja, dalje.

Idemo početi.

Kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Poštovani gospodine Pavelić, vi ste bili potpredsjednik u Vladi Franje Gregurića, znači svjedoka koji je bio prije vas. Potom ste bili šef agencije za restrukturiranje 1992. Tako da će moja pitanja, biti, ići u smjeru, prijašnjih svjedoka koji je vama prethodio.

Znači, jeste li sa gospodinom Gregurićem surađivali na planu pretvorbe i jesu li se vaša razmišljanja o pretvorbi razilazila. Znači jeste li imali ovaj, isti stav kao i on po pitanjima pretvorbe i načina na koji je provesti.

. / .

JURICA PAVELIĆ:

Dobar dan, ispričavam se radi grla, prehladen sam malo.

Prije svega, ja sam bio na čelu fonda hrvatskog i agencije do 1.10.'91. a ne '02. I drugo, zakon je već bio donesen. Prema tome nisam se imao ni sa kim razgovarati o zakonu o pretvorbi i privatizaciji jer je bio donesen i usvojen.

NIKOLA GRMOJA:

Nikad niste razgovarali o tome što se događa o tom zakonu na temelju kojeg se postupalo, znači bili ste šef agencije, znači nikada niste imali bilo kakve razgovore znači sa gospodinom Gregorićem, vjerojatno ste imali određene kontakte i nakon ovog .../Govornik se ne razumije./...

JURICA PAVELIĆ:

.../Govornik naknadno uključen/...

.../Upadica predsjednik: Samo kada odgovarate, mikrofon, evo hvala vam lijepa./...

.../Govornik naknadno uključen/...

Kao čovjek koji je došao iz realne sfere i gospodarstva već na zakon koji je trebalo provoditi imao sam određene konsideracije pa sam se pitao da li je trebalo ga donijeti kada smo u tim uvjetima u radu. Međutim on je bio

donijet. Drugo, pitao sam se da li će ljudi koji kupuju dionice više preko onog dijela koje su bile uz bonus, popust, uzimajući kredite u banci, voditi računa o tehnološkim ulaganjima u razvoju a ne možda prioritarno o servisiranju svojih dionica. To je bilo generalno moja konsideracija kao čovjeka koji je došao iz realnog gospodarstva.

Međutim, zakon je donijeti i razgovore koje sam imao i sa ljudima, npr. Deutche.../Govornik se ne razumije./... njemački, vidio sam ozbiljnost problema koji ima Njemačka i gdje su ljudi rekli, ne naravno prvi ljudi nego s kojima sam kontaktirao koje probleme oni imaju u rješavanju gdje su već do tada milijarde maraka uložili u bivši DDR na gradnji novih infrastrukturnih projekata, novih institucija koje nisu postojale i koje su mi rekli blago, mi ćemo biti svjesni vrlo brzo da sve ovo što smo napravili neće dati efekte dok nova generacija Nijemaca ne odraste u .../Govornik se ne razumije./...

I pokazalo se do tek nedavno je produktivnost istočne Njemačke dosegla približno produktivnost bivše zapadne Njemačke. Dakle to su bile konsideracije. I smatrao sam da je kada idemo u privatizaciju bez ikakvog uzora u svijetu. Zemlje u tranziciji su išle u privatizaciju bez uzora a da ne kažem da nismo trebali slušati recimo primjedbe Jeffrey Sachsa i one koji su rekli skočite u bazen, plivajte pa kako vam Bog da, ojačati ćete pa ćete biti jako konkurentni.

Dalje, nakon toga kao potpredsjednik sam se brinuo kako restrukturirati gospodarstva i učiniti ih konkurentnim jer je hrvatsko gospodarstvo već ulaskom u rat izgubilo tržišta bivše Jugoslavije i izgubilo je istočna tržišta. I takvo gospodarstvo se trebalo nositi u konkurentskom smislu sa najrazvijenijim zemljama Europe i svijeta gdje smo bili osuđeni na izvoz.

Dakle rasprave o tome da li je zakon bio dobar ili ne, ni jedan na svijetu nitko ne bi ponudio tko bi zadovoljio sve moguće namjere da idemo naprijed, da budemo uspješni, da budemo konkurentni. Pa tako osuđivati nekog i prije i poslije za zakon i eventualno njegove propuste mislim da je apsolutno nemoguće i besmisleno.

NIKOLA GRMOJA:

Neovisno o samom zakonu očito je da su se događale nepravilnosti, da je evo tvrtka o kojoj mi govorimo dobivala kredite u kojima je sudjelovala i primarna emisija Narodne banke hrvatske, da su ti krediti nenamjenski bili trošeni. A isto je tako činjenica da su određene tvrtke mogle dobiti takve milijunske kredite a određene tvrtke očito nisu mogle dobiti i tu se vidi jedna poveznica sa politikom i sa izvršnom vlašću.

Kako to komentirate i gdje vidite odgovornost? Svjedok prije vas je rekao da odgovornost vidi u institucijama

ali naravno da institucije nisu mogle djelovati bez izvršne vlasti koja je kontrolirala same institucije.

JURICA PAVELIĆ:

.../Govornik naknadno uključen./... institucija koje su trebale biti oformljene i koje su morale biti efikasne. Izgradnja institucija nažalost i danas traje. Masu naših institucija po mojem skromnom mišljenju tek se polako formira, ne polako, nego je tu da može djelovati profesionalno i korektno.

A tada u tim uvjetima kada smo gradili te institucije očekivati da će one sve djelovati promptno i upućivati na eventualne propuste bilo je presmjelo. Ali činjenica također da su banke davale kredite u menadžmentu, poduzećima koje su poznavale, vjerojatno nisu dale kredite nekom tko nije bio u stanju dati određenu garanciju ili nije imao kod menadžmenta banaka određeno već povjerenje stvoreno da može takav kredit dobiti. Barem to je moglo biti što se tiče Zakona o pretvorbi i privatizaciji. Taj je donijet, čini mi se u 4. mjesecu '91. a Zakon o privatizaciji donijet je '96.,

Dakle '96. godine daleko već sam ja bio izvan tih tokova potpuno natrag u realnom svijetu, u realnoj ekonomiji.

NIKOLA GRMOJA:

Pa imamo činjenicu da su se ti krediti dodjeljivali, imamo upravo slučaj ovdje Agrokora gdje se čak kredit dodijelio, odnosno sredstva su isplaćena prije odluke kreditnog odbora, nenamjenski su potrošena ta sredstva. O tome postoji izvješće financijske policije, izvješće, znači institucije ipak su odradile nekakav, dio institucija odradio nekakav posao, imamo i reakciju HNB-a na taj slučaj.

Imamo činjenicu da je potpredsjednik Vlade za unutarnju politiku Vladimir Šeks dobio na ruke izvješće financijske policije. Nakon toga se ništa nije dogodilo u vidu bilo kakvog optužnog prijedloga, imali smo Istražno povjerenstvo o Agrokoru, nije ni spomenuto to niti je evo jedan dužnosnik ikad spomenuo u javnosti da je on to dobio na ruke. Znači mediji su pisali o tome Globus '95. godine ali u Globusu je bilo prikriveno na čije ime je stigao taj dopis i nije se znalo da je Vladimir Šeks dobio to izvješće na svoje ruke.

. / .

Kako to komentirate, da su ključni ljudi u hrvatskoj politici, znači da nisu reagirali, što pokazuje da ipak nije problem samo institucijama, evo neke su institucije odradile posao, određene su zakazale, ove pravosudne.

Kako komentirate odgovornost politike i političara koji nikada nisu propali zašto zbog tih nepravilnosti nije došlo do određenog epiloga u smislu optužnog prijedloga ili bilo čega drugog?

PREDSJEDNIK:

Samo malo, imali smo 1 povredu Poslovnika? Jel tako?

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče.

Dakle, ja ću upozoravati na povredu Poslovnika, dok god bude tu, jer smatram, da ako nećemo raditi po Poslovniku i po ZUP-u koji se podredno primjenio, onda nismo Poslovnik trebali ni donositi.

Dakle, kolega opet postavlja pitanje, suprotno čl. 64. ZUP-a pitanja koja nisu uopće u svezi sa predmetom ovog postupka, koja su sugestivna, traže komentare, svjedoka, a ne ispituje njegovim saznanjima.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Hvala lijepo.

Dakle, ja sam već, tu sad imamo, 2 ili 3 dimenzije.

Prvo što se tiče povezanosti sa predmetom, koliko shvaćam, radi se o kreditu Zagrebačke banke, Agrokoru, dakle, tu poveznicu vidim, i ne vidim zašto to ne bi bilo u okviru ispitivanja. Što se tiče ovog, to jesmo razgovarali, da se nastojimo ograničiti više na pitanja, manje na komentar.

Dakle, kolega će sigurno to korigirati u buduće, a sad vi izvolite odgovoriti.

Hvala lijepo.

JURICA PAVELIĆ:

Već sam i zaboravio pitanje, nakon ovih vaših intervencija.

PREDSJEDNIK:

Dobro evo, ponoviti ćemo.

JURICA PAVELIĆ:

Ali, ne kratko, molim vas. Da.

PREDSJEDNIK:

Dakle, pitanje je vezano s Agrokorom.

NIKOLA GRMOJA:

Tako je. Pitanje je vezano usko s Agrokorom.

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./... Uz kredit Zagrebačke banke, znači koji je Agrokor dobio, nenamjenski ga potrošio, gdje su reagirale institucije. Mi imamo niz svjedočenja, o kojima se općenito govori o tome, da su institucije, odgovorne, abolira se politika, izvršna vlast.

Ja vas pitam kako komentirate to, da politika i kakav je vaš stav da politika i kakav je vaš stav osobni prema tome, da politika nije reagirala, iako su određene institucije odradile svoj dio posla.

JURICA PAVELIĆ:

Kad govorimo o politici, to je širi generički pojam. Ovdje bi trebalo apostrofirati određene nosioce toga, a ja ta saznanja nemam. Vrlo bi rado iznio kad bi ih imao.

NIKOLA GRMOJA:

A konkretno ime znači Vladimir Šeks, potpredsjednik Vlade za unutarnju politiku, koji je dobio to na ruke.

NIKOLA GRMOJA:

Da je gospodin Šeks primio bilo kakav podnesak, ni kako je reagirao.

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./...

PREDSJEDNIK:

Ako je povreda, može, ali da bude povreda.

NIKOLA GRMOJA:

Dok sam upravo sada, dok sam ispitivao gospodina, ubacuje se kolegica Jelkovic, znači u ovo moje izlaganje ja znam da je ona jako uznemirena jer mora braniti kuma ove Vlade, Vladimira Šeksa koji ne dopuštaju da dođe do ovog saborskog povjerenstva, HDZ-ovci, ali volio bih je da bude što manje nervozna i da se ne ubacuje u riječ.

PREDSJEDNIK:

Ajmo sad ovako. Ponovno, ne treba se ubacivati. Ja sam isto čuo komentare, dok je postavljeno pitanje. Imamo povredu Poslovnika. Možemo reagirati na taj način, to je s jedne strane. S druge strane, kolega, ajmo se ne izjašnjavati jedni o drugima, tko je nervozan, tko nije itd.

Zadržimo se na pitanjima svjedoka ovdje. Idemo početi od toga da smo svi tu da bi odradili dobar posao, kolegijalno u ajmo reći, u što nekakvom, na što bolji mogući način.

Gledaju nas građani, oni će uostalom procijeniti, tko je što, kako itd. Može? Ajmo sad. Ako imate, idemo dalje na pitanja, što smo rekli, povezano s temom.

NIKOLA GRMOJA:

Jedan naš svjedok, znači bivši premjer Manolić je na povjerenstvu rekao, da Franjo Gregurić ima grijeha u privatizaciji. On je sam rekao da mu se spočitava to kao nekakav istočni grijeh a da on ne osjeća bilo kakvu krivnju.

Što mislite, je li u ovom procesu pretvorbe Franjo Gregurić, odigrao pozitivnu odluku, kako on tvrdi ili se slažete s tvrdnjama gospodina Manolića?

JURICA PAVELIĆ:

Tvrdnje gospodina Manolića ili bilo koga dužnosnika, na bilo kojoj razini, bile bi u redu, da je intervenirao i prijavio to nadležnom organu. Ako je imao saznanja o bilo kakvoj malverzaciji, bilo koga od članova Vlade koja je njega naslijedila, ima jaku političku legitimaciju i svaku drugu da intervenira i prijavi.

Sa distancom, od toliko godina sad govoriti i prebacivati generalno, pazite na Vladu, a ne na pojedince, ja mislim da će javnost sama ocijeniti koliko je to relevantno.

NIKOLA GRMOJA:

Ja se s vama slažem, znači tvrdite da svatko onaj tko je imao određene informacije o nepravilnostima, da ih je morao prijaviti određenim institucijama?

PREDSJEDNIK:

Ajde tko će prvi?

.../Govornici govore istovremeno, ne razumije se./...
samo malo, imamo.

.../Upadica se ne čuje./... Ne znam, sad ćemo čuti.
Slušam.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče. Ponovno povreda Poslovnika,
sugestivna pitanja, koja se upućuju na način da se već
sugerira odgovor.

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Ovaj puta sam se s vama složio, dakle preformulirajte
pitanje. Ne možete u pitanju, već prinuditi odgovor. Nego
trebate postaviti pitanje, na koje će svjedok odgovoriti.

NIKOLA GRMOJA:

Ja se ne slažem, apsolutno s vama predsjedniče.

Znači, svjedok je rekao, da je gospodin Manolić, ako
je imao bilo kakvih saznanja, da je njegova dužnost bila bilo
što prijaviti.

Ja ga na temelju tog njegovog odgovora pitam. Je li
smatra, ako je neki dužnosnik u Vladi RH, imao saznanja o

određenim nepravilnostima, da ih je trebao i prijaviti.
Pitanje je vrlo jasno.

PREDSJEDNIK:

Izvolite.

JURICA PAVELIĆ:

Ne samo dužnosnik ni član Vlade nego bilo koji
građanin.

NIKOLA GRMOJA:

Dobro, ja sam vrlo zadovoljan, što se je potvrdila
odgovornost potpredsjednika Vlade, za unutarnju politiku
Vladimira Šeksa i ja bi samo zaključio s jednim pitanjem. Je
li gospodin Gregurić, spominjao gospodina Todorića ikada u
razgovorima s vama. I je li u tim razgovorima spominjao da je
gospodin Todorić tražio bilo kakvu uslugu?

JURICA PAVELIĆ:

Ne nikada o Todorići kao bilo kakvom subjektu, kao
privatnoj osobi ili kao poduzetnika, u to vrijeme nije bilo
razgovora.

NIKOLA GRMOJA:

Hvala vam.

PREDSJEDNIK:

Dobro. Kolega Babić.

univ.spec ANTE BABIĆ:

Hvala lijepo poštovani predsjedniče.

Poštovani gospodine Pavelić, u svom ste uvodnom izlaganju rekli, zapravo okolnosti kada ste vi bili na čelu...

. / .

... Agencije za restrukturiranje i razvoj i zapravo u to vrijeme se vode i najveće borbe u Republici Hrvatskoj, ratišta su diljem Hrvatske, pad je Vukovara. U tom vremenu je bilo negdje oko 3 tisuće 637 društvenih poduzeća. Kada sam gledao Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj u njegovom članku 5. između ostaloga kaže da u okviru djelatnosti se nadzire pretvorba poduzeća. Jeste li vi tada ili barem u vremenu kada ste vi bili direktor Agencije imali takva izvješća o nadzoru pretvorbe? Koliko ako znate? Jer ne tražim taj odgovor. Ne morate odgovoriti. Jeste li tada imali saznanja da već Agrokor posebno apostrofiran ulazi u te slučajeve pretvorbe i privatizacije?

Hvala.

JURICA PAVELIĆ:

U to vrijeme s obzirom da je Agencija tek bila u formiranju kao što je bilo i prenamjenom Zakona o Hrvatskom fondu koji je sada od fonda samo za razvoj po uzoru na bivši jugoslavenski fond, isto tako dobio ingerencije vezano za pretvorbu i privatizaciju počeli smo raditi pretpostavke stručne i druge da se može pratiti pretvorba.

U to vrijeme naravno još niti jedan koliko se ja sjećam ni jedan eventualni podnesak ili izvješće koje je pozivalo na određene radnje koje su u suprotnosti sa zakonom nisu stigle u Agenciju. Niti jedan, a kamoli Agrokor.

univ. spec. ANTE BABIĆ:

Poznata vam je činjenica da ovo Istražno povjerenstvo nije sudsko već je političko i da je to jedan od instrumenata parlamentarizma odnosno našeg Hrvatskog Sabora, pa bih želio čuti od vas s obzirom da je bilo nekakvih indicija od strane nekih kolega koji su željeli dovesti u vezu zapravo tada političku strukturu u Republici Hrvatskoj sa nastankom Agrokor. Je li vam poznata činjenica da je postojala politička odluka tadašnjeg vodstva za Agrokor?

Hvala.

JURICA PAVELIĆ:

Meni osobno ni na mjestu direktora Fonda i Agencije, ni na mjestu potpredsjednika Vlade koju sam obnašao negdje čini mi se od 1.10.91. do kraja 7. mjeseca 92. nikada ni u kakvoj aktivnosti, ni kontaktu, ni razgovoru, ni u koordinacijama resora koje sam koordinirao nikada nije bilo riječi o Agrokoru. A još specifičnije ni o jednom eventualnom planu da podržava Vlada ili država neki krug od bilo kojeg broja poduzeća, nego da pratimo pretvorbu, ali da se koncentriramo na restrukturiranje gospodarstva, da se donese što prije strategija Republike Hrvatske za koju sam tada kao potpredsjednik Vlade formirao Savjet za izradu Strategije i politika po resorima, po ministarstvima odnosno po industrijskim granama.

Na žalost počeo je rad tog povjerenstva sa mnogo nejasnoća, a u njemu su trebali biti i počeli, i radili smo, počeli pripremajući način kako ćemo uopće raditi i što treba relevantno u tome sagledat i znanstvenici, i gospodarstvenici, naravno i dio političara. Nesporazumi koji su eskalirali već u drugoj sjednici pokušavam razriješiti, ali sam dobio otprilike lakonski odgovor - nije vrijeme, sada je rat, prepustimo nekom drugom da radi strategiju kada rat završi. Osobno sam mislio da smo i tada trebali i da danas do dana današnjeg država nema strategiju i da svi ovi problemi koji su eskalirali tokom jednostavno imaju možda inferiorniji značaj od problema gdje se Hrvatska nalazi u odnosu nepostojeće strategije i to za mene se čini puno važnije pitanje, nego eventualni propusti, a posebno namjerni propusti u privatizaciji za koje vrijeme nisam uopće uočio ni jedan.

univ. spec. ANTE BABIĆ:

I zadnje pitanje vezano za vas. Vi ste na samom početku rekli da kod kupovine određenih poduzeća vlasnici tada su se više možda brinuli o svojim dionicama, nego o razvoju samih poduzeća. Je li vam poznata činjenica je i Agrokor tako radio? I ako je, za koja poduzeća da se možda više brinuo o tome da kupi te dionice, a da ne razvija poduzeća koja je kupio?

JURICA PAVELIĆ:

Ja bih rekao kao načelnu primjedbu kao gospodarstvenik prije nego sam počeo raditi koje su me konsederacije mučile u Zakonu o pretvorbi. Ali ne tvrdim da nisu ljudi koji su kupovali poduzeća i zadužili se u bankama, a zadužili su i svoju imovinu privatnu, nisu brinuli da to poduzeće raste i razvija se i dalje. To bi bila suprotnost. Ali s obzirom da je trebalo iz dividende osigurati plaću povećanu koji će se vraćati kredit, ostalo je relativno manje sredstava za razvoj svakog poduzeća i za brigu pozicioniranja na tržištu što je objektivna činjenica, a ne da je netko zanemarivao razvoj. Jer bi to bila kontradikcija ... svog budućeg ostanka u poduzeću. Ali jednostavno je to u suštini uključeno u takav način.

Ali ponavljam još jednom, ne postoji u okruženju ni jedan primjer privatizacije koji bi mogao garantirati efikasniji, bolji i bezgrješan put u privatizaciju. Uz još jednu napomenu, da je ovdje bila još pretvorba, a ne privatizacija jer ni jedna druga zemlja u okruženju ... /Govornik se ne razumije./... društveno vlasništvo koje nitko u svijetu nije razumio. I te specifičnosti dakle ta sama činjenica put u pretvorbu i privatizaciju, pitanje rata, pitanje izbjeglica, ne da se itko brani, koji kapacitet Vlade pa koliko bila velika može držati fokusiranim samo na jedan

19/5/NS

problem? A posebno se vraćam sada na vrijeme početka kada smo
tu se nalazili i tražiti od nas da mi izrijeком kažemo ...

. / .

... da je Agrokor bio preferiran od bilo koga u to vrijeme, što je nonsens sam po sebi.

PREDSJEDNIK:

Se još netko javlja za pitanja?

Gospođa Jelkovic, izvolite kolegice.

MARIJA JELKOVAC:

Hvala predsjedniče.

Poštovani, da li vam je poznato da je Agrokor krajem '91. godine dobio nenamjenski potrošački kredit od zagrebačke banke u iznosu od 60 milijuna maraka i da je dobio novac prije nego što je kreditni odbor to odobrio navodno?

JURICA PAVELIĆ:

Apsolutno ne.

MARIJA JELKOVAC:

Imam još jedno pitanje.

Maločas ste govorili o okolnostima u kojima je u biti radila i tadašnja Vlada i sve institucije, da li možete reći i da li vam se gledajući sa sadašnje perspektive, da li vam se čini da je ipak u tom periodu kada su bile tako teške ratne okolnosti u državi i kada se moralo voditi računa o puno različitih elemenata da bi država uopće opstala i

funkcionirala, da li vam se čini da je tadašnje rukovodstvo u tim uvjetima donijelo najbolje moguće odluke koje su u time uvjetima bile moguće?

Hvala.

PREDSJEDNIK:

Sad ću ja samo intervenirati.

Kolegice, na ono što vi intervenirate, ja vam puštam i ovo pitanje ali ovo je bilo sugestivno pitanje od početka do kraja ali nema veze, postavljali smo ih i prije, samo vam hoću reći, ako se ide intervenirati, možemo svaki put.

Dakle, ja puštam svjedoka da odgovori zato što, kao što rekoh, ne možemo inzistirati do kraja, političko smo tijelo i pitanja su zanimljiva, odgovori bi trebali biti još zanimljiviji.

Izvolite.

JURICA PAVELIĆ:

Ne bježim od odgovora, ali ponovno sam zaboravio suštinu pitanja.

PREDSJEDNIK:

Kolegica će ga sad ponoviti u kraće kao i maloprije.

MARIJA JELKOVAC:

Pa polazeći od one da je lako biti general poslije bitke, ja vas isto tako pitam, da li vam se čini, iz današnje perspektive da je tadašnjem rukovodstvu u tim teškim uvjetima, znači ratnih godina, kada se moralo voditi briga o različitim elementima da bi uopće država funkcionirala, da li vam se čini da je tadašnje rukovodstvo donijelo najbolje moguće odluke obzirom na te uvjete?

JURICA PAVELIĆ:

Odluku o kreditu Zagrebačke ili bilo koje banke nije donijeli rukovodstvo ako mislite na Vladu.

MARIJA JELKOVAC:

Ne, ne, nepovezano gledajući ta dva pitanja. Ne odnosi se ovo pitanje, nije povezano sa onim prethodnim.

PREDSJEDNIK:

Kolegice, povežite ga onda sa Agrokorom ako smo već opet u tome da kažemo da mora biti sa temom.

MARIJA JELKOVAC:

Ispričavam se, možda nisam bila dovoljna jasna, da li je tadašnje državno rukovodstvo koje donosili odluke u tim teškim uvjetima, vezano i na pretvorbu i privatizaciju, na

cijeli taj proces i na donošenje zakona, donijelo najbolju moguću odluku koja je bila tada za te uvjete moguća?

Hvala.

JURICA PAVELIĆ:

Prije donošenja zakona i o bilokojem zakonu koji bi se donio, bilo bi cijeli niz kontroverzi u razmišljanju da li je najbolji model.

Ali ponavljam da rukovodstvo kad je donijelo zakon, očekivalo je da će ta pretvorba i privatizacija biti jedan od preduvjeta ne samo sebi svrha da će gospodarstvo krenuti bolje u tržišnu ekonomiju i bolje rješavati probleme da Hrvatska ide naprijed, da se radna mjesta sačuvaju, stvaraju nova i da građani bolje žive, iscrpljeni svim onim događanjima koji je bio u tijeku rata.

PREDSJEDNIK:

Ima još pitanja?

Kolega Čuraj.

STJEPAN ČURAJ:

Zahvaljujem.

Vrlo kratko, prije svega, ovo vas moram pitati da ne bi slučajno nešto propustili. Da li imate bilokakvih znanja o dali nezakonitim aktivnostima vezano uz postupak privatizacije

ili pogodovanju od strane bilokojih državnih tijela i uprave vezano uz stjecanje tvrtki u koncernu Agrokor?

JURICA PAVELIĆ:

Mislim da sam već prije odgovorio, sad kažem direktno, nemam nikakvo saznanje.

STJEPAN ČURAJ:

Dobro, zahvaljujem.

I s obzirom na doduše kratko ali i vašu funkciju i vaše poznavanje prilika '90.-ih, da li mislite da je sav postupak privatizacije ako govorimo konkretno o društvima koje su u Agrokoru, sad da ne nabrajam, proveden po zakon najbolje što je mogao ili ako nije, da li se nešto trebalo tada mijenjati i da li bi vi nešto promijenili u odnosu na zakonsku regulativu i sam postupak privatizacije tih tvrtki?

JURICA PAVELIĆ:

Ne mogu, nisam taj proces pratio, ponavljam bio sam već ponovno u realnom gospodarstvu i ne mogu govoriti o tome da li bi da sam uopće o tome razmišljao, imao uvid, govorio gdje je nešto negdje ne previd nego greška.

Ali podsjećam sve nas i građane, da je unatrag 5 godina Agrokor slavljjen kao najbolja kompanija, lider u Hrvatskoj i da su to podržavale sve opcije ako govorimo o

politici, da je to bio uzor firme kojom su se hvalili svi redom i objektivno Agrokora je učinio i u smislu ulaganja, možemo pogledati slučajno .../Govornik se ne razumije./... ulaganje u maslinike, bio sam u Belju kad sam kupovao sadnice za svoj voćnjak pa vidio tamo što napravio, to su vrhunske tehnologije, ali ne možemo za to reći da sad ova stvar koja se događa je bila greška nekoga prije ili je to unaprijed uvjetovano osmišljeno da to bude problem za ovu zemlju. Ne znam jesam odgovorio na vaše pitanje.

STJEPAN ČURAJ:

Jeste, zahvaljujem to i je smisao da se da odgovor i vaše mišljenje.

Zahvaljujem.

PREDSJEDNIK:

Dobro.

Ja se zahvaljujem. Imamo još pitanja?

Kolega Grmoja.

NIKOLA GRMOJA:

Upravo ovo što se u zadnjemu odgovoru rekli, ja mislim da je i problem ovoga što se događa oko Agrokora, ništa niste rekli krivo, rekli ste istinu, Agrokora je kroz sve ove

godine imao potporu politike, imao je potporu medija, znači medija koji su se na taj način financirali...

.../Upadica predsjednik: Kolega, ajmo to kao pitanje./...

Pa dobro, ja konstatiram sad ovo...

.../Upadica predsjednik: Dobro, to ćete konstatirati onda poslije, sad pitajte svjedoka./...

Pa mogu da uđem u pitanje, moram konstatirati, moram imati uvod u pitanje.

.../Upadica predsjednik: Dobro, dobro, mali uvod./...

Znači mali uvod, praktički ste ovdje vi rekli ono što je predmet istrage ovog saborskog istražnog povjerenstva da se pokaže potpora politike, znači Agrokoru, ja vas ponovno pitam oko kredita Zagrebačke banke koja je u to vrijeme bila državna banka, takva odluka, a to je uostalom potvrdio i svjedok Gregurić koji je rekao da i usporedio ...

... to sa Sberbankom koja je državna banka da se takve odluke ne mogu donijeti bez znači potpore politike, odnosno, vrha vlasti. Kako to komentirate, znači zanima me vas komentar te situacije oko samog kredita koji nije mogao dobiti bilo tko i o kojoj je odluci zasigurno krajnju riječ, odnosno završnu riječ dala politika, odnosno ključni ljudi koji su u to vrijeme obnašali najistaknutije pozicije u Hrvatskoj državi?

JURICA PAVELIĆ:

Ja mislim da sam ja na to pitanje već odgovorio. Dakle, ja ne mogu nešto novo vama odgovorit, osim opet načelno i generički, za sve dobro i loše kriva je politika najvećim dijelom u ovoj zemlji, sve do sadašnje. I za sve dobro i za sve loše. To svaki građanin zna i to vam jedino mogu odgovorit, a tko je utjecao na čiji kredit i čijom intervencijom, to ponavljam, nemam saznanja i ne mogu komentirat.

PREDSJEDNIK:

Ima li još pitanja?

Ja vam se zahvaljujem. Doviđenja.

Molim vas samo čas, kolegice i kolege dakle, nastavak je sutra u 10,00 sati. Prvi bi trebao biti svjedok Rohatinski i nakon tog Petrović, nakon tog Škegro, nakon tog Jašić.

21/2/VK

Dakle, Škegro i Jašić su uredne dostavnice, dakle, očekujemo ih sutra, a ove od dvojice se još se nisu vratile tako da vam ne mogu reći kakva je situacija. U svakom slučaju nastavljamo sutra u 10,00 pa ćemo vidjet što će se dalje događat.

I razmislite sutra na kraju sjednice da se dogovorimo za sljedeću za popis svjedoka, pozvat ćemo ove koji nisu sada došli, odredit sljedeći termin za onaj tjedan iza tako da pozivi stignu na vrijeme doći.

Evo hvala vam lijepa.

SJEDNICA JE PREKINUTA U 12,35 SATI